

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE PLENAIRE VERGADERING
VAN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA SÉANCE PLÉNIÈRE
DU

12-07-2000
voormiddag

12-07-2000
matin

AGALEV-ECOLO	:	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	:	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	:	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	:	<i>Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	:	<i>Parti socialiste</i>
PSC	:	<i>Parti social chrétien</i>
SP	:	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	:	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	:	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	:	<i>Volksunie&ID21</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/000 : *Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +
het nummer en het volgnummer*
QRVA : *Schriftelijke Vragen en Antwoorden*
HA : *Handelingen (Integraal Verslag)*
BV : *Beknopt Verslag*
PLEN : *Plenumvergadering*
COM : *Commissievergadering*

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/000 : *Document parlementaire de la 50e
législature, suivi du n° et du n° consécutif*
QRVA : *Questions et Réponses écrites*
HA : *Annales (Compte Rendu Intégral)*
CRA : *Compte Rendu Analytique*
PLEN : *Séance plénière*
COM : *Réunion de commission*

Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Inhoud**Woensdag 12 juli 2000, 10.00 uur****PLEN 067**

BERICHTEN VAN VERHINDERING	5
WETSONTWERP EN -VOORSTEL	5
Wetsontwerp houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (756/1 tot 17)	
Wetsvoorstel van mevrouw Greta D'Hondt tot wijziging van de reglementering inzake de gewaarborgde gezinsbijslag, met betrekking tot het rechtgevend kind dat het bestaansminimum geniet (768/1 en 2)	5
- algemene bespreking	5
<i>spreker</i> : Jean-Marc Delizée , rapporteur	
- regeling van de werkzaamheden	6
- schorsing	7
- algemene bespreking (<i>voortzetting</i>)	8
<i>sprekers</i> : Greta D'Hondt, Jean-Jacques Viseur	
- regeling van de werkzaamheden	15
- algemene bespreking (<i>voortzetting</i>)	18
<i>sprekers</i> : Koen Bultinck, Zoé Genot, Greta D'Hondt, Jean-Jacques Viseur, Luc Goutry, Frank Vandenbroucke , minister van Sociale Zaken en Pensioenen, Jan Peeters, Joos Wauters, Annemie Van de Casteele, Filip Anthuenis, Hans Bonte	
BIJLAGE	33
INTERNE BESLUITEN	33
PARLEMENTAIRE OVERLEGCOMMISSIE	33
BESLISSINGEN	33
INTERPELLATIEVERZOEKEN	33
INGEKOMEN	33
MEDEDELINGEN	35
COMMISSIES	35
VERSLAGEN	35
ARBITRAGEHOF	37
ARRESTEN	37
JAARVERSLAGEN	38
NMBS	38
RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING	38

Sommaire**Mercredi 12 juillet 2000, 10.00 heures****PLEN 067**

EXCUSÉS	5
PROJET ET PROPOSITION DE LOI	5
Projet de loi portant des dispositions sociales, budgétaires et diverses ((756/1 à 17)	
Proposition de loi de Mme Greta D'Hondt modifiant la réglementation relative aux prestations familiales garanties, en ce qui concerne l'enfant bénéficiaire auquel est octroyé le minimum de moyens d'existence (768/1 et 2)	5
- discussion générale	5
<i>orateur</i> : Jean-Marc Delizée , rapporteur	
- ordre des travaux	6
- suspension	7
- discussion générale (<i>continuation</i>)	8
<i>orateurs</i> : Greta D'Hondt, Jean-Jacques Viseur	
- ordre des travaux	15
- discussion générale (<i>continuation</i>)	18
<i>orateurs</i> : Koen Bultinck, Zoé Genot, Greta D'Hondt, Jean-Jacques Viseur, Luc Goutry, Frank Vandenbroucke , ministre des Affaires sociales et des Pensions, Jan Peeters, Joos Wauters, Annemie Van de Casteele, Filip Anthuenis, Hans Bonte	
ANNEXE	33
DÉCISIONS INTERNES	33
COMMISSION PARLEMENTAIRE DE CONCERTATION	33
DÉCISIONS	33
DEMANDES D'INTERPELLATION	33
DEMANDES	33
COMMUNICATIONS	35
COMMISSIONS	35
RAPPORTS	35
COUR D'ARBITRAGE	37
ARRETS	37
RAPPORTS ANNUELS	38
SNCB	38
INSTITUT NATIONAL D'ASSURANCE MALADIE-INVALIDITE	38

ADVIEZEN	38	AVIS	38
FEDERALE RAAD VOOR DUURZAME ONTWIKKELING	38	CONSEIL FEDERAL DU DEVELOPPEMENT DURABLE	38
VARIA	39	DIVERS	39
OBSERVATORIUM VAN DE ARBEIDSMARKT EN DE Kwalificaties	39	OBSERVATOIRE DU MARCHÉ DU TRAVAIL ET DES QUALIFICATIONS	39

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

MERCREDI 12 JUILLET 2000

10.00 heures

PLENAIRE VERGADERING

van

WOENSDAG 12 JULI 2000

10.00 uur

De vergadering wordt geopend om 10.14 uur door de heer **Herman De Croo**, Kamervoorzitter.

La séance est ouverte à 10.14 heures par M. **Herman De Croo**, président de la Chambre.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering is de minister van de federale regering :

Ministre du gouvernement fédéral présent lors de l'ouverture de la séance :

Frank Vandenbroucke.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

La séance est ouverte.

Een reeks interne besluiten en mededelingen moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in de bijlage bij de handelingen van deze vergadering opgenomen worden.

Une série de décisions internes et de communications doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe des annales de cette séance.

Berichten van verhindering**Excusés**

Aimé Desimpel, wegens ambtsplicht / pour obligations de mandat;

Alexandra Colen, Fientje Moerman, wegens ziekte / pour raisons de santé;

Antoine Duquesne, Louis Michel, Johan Vande Lanotte, buitenslands / à l'étranger.

Collega's, mijnheer de minister van Sociale Zaken, het is onduelbaar dat de Kamer voor de behandeling van het wetsontwerp houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen waarvoor de regering de spoedbehandeling heeft gevraagd, moet wachten op de aanwezigheid van de regering.

Ik wens ook op te merken dat deze voormiddag 6 commissievergaderingen plaatshebben en deze namiddag 8. Dat is altijd zo als de paarden hun stal ruiken bij het einde van de zittijd.

Wetsontwerp en -voorstel**Projet et proposition de loi****Wetsontwerp houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (756/1 tot 17)**

Wetsvoorstel van mevrouw Greta D'Hondt tot wijziging van de reglementering inzake de gewaarborgde gezinsbijslag, met betrekking tot het rechtgevend kind dat het bestaansminimum geniet (768/1 en 2)

Projet de loi portant des dispositions sociales, budgétaires et diverses ((756/1 à 17)

Proposition de loi de Mme Greta D'Hondt modifiant la réglementation relative aux prestations familiales garanties, en ce qui concerne l'enfant bénéficiaire auquel est octroyé le minimum de moyens d'existence (768/1 et 2)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

M. **Jean-Marc Delizée**, rapporteur : Monsieur le président, en ce qui concerne la partie pour laquelle j'ai été désigné rapporteur, plus particulièrement la partie "emploi" de la section "Affaires sociales", je pense qu'il est sage, à l'aube de ces journées marathon, de me référer au rapport écrit qui est fort complet.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, men verwacht van ons dat we de debatten tot de finish op een ernstige manier voeren.

Ik wens op te merken dat de wijze waarop en de snelheid waarmee het verslag werd opgesteld - het voorbije weekend moesten we onze bemerkingen erop indienen - en de late ontvangst vanmorgen van het definitieve verslag van het goede teveel is. Het is volkomen onaanvaardbaar dat men inzake een dergelijke belangrijke materie - dat is ze toch gezien de spoedbehandeling die de regering voor het ontwerp heeft gevraagd - naar het schriftelijk verslag verwijst. Dit lijkt me onverantwoord.

Als de rapporteurs naar hun schriftelijk verslag verwijzen, kan ik niet anders dan de schorsing van de vergadering vragen opdat ik kan nagaan of het verslag dat ik vanmorgen heb ontvangen wel degelijk rekening houdt met mijn aangebrachte wijzigingen.

(Applaus van de CVP en het Vlaams Blok)

De **voorzitter** : Mevrouw D'Hondt, ik kan de rapporteur niet verplichten het woord te voeren.

Madame Genot, vous êtes co-rapporteur. Puis-je vous demander quelles sont vos intentions ?

Mme **Zoé Genot**, rapporteuse : Je me réfère également au rapport écrit.

Mevrouw **Trees Pieters** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, in alle kalmte wil ik opmerken dat we dagenlang tot laat in de nacht gewerkt hebben aan de behandeling van het voorliggend wetsontwerp. Het verslag was op tijd klaar. Dit verslag moet worden toegelicht om te kunnen toetsen of men rekening heeft gehouden met onze bemerkingen.

Mijnheer de voorzitter, het gaat niet op dat men verwijst naar het schriftelijk verslag. Men kan dit doen als het wetsontwerp of -voorstel in de commissie unaniem werd goedgekeurd. Dit gaat echter niet op voor ontwerpen of voorstellen waar geen duidelijkheid of geen eenparigheid over bestaan.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik richt me tot u als voorzitter van deze Kamer. Ik klaag de werkwijze van deze Kamer aan. Ik herhaal dat we het verslag slechts deze morgen ontvangen hebben. Ik hoopte dat de rapporteurs ten minste de moeite zouden doen om in hun mondeling verslag aan te duiden waar de wijzigingen werden doorgevoerd. Zonder mondeling verslag kan men moeilijk spreken van correct parlementair werk. Ik vraag de schorsing van de vergadering zodat we ons eigen verslag kunnen lezen.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de bemerking van mevrouw D'Hondt. Het is ongehoord dat de rapporteurs in zo'n belangrijke materie verwijzen naar hun schriftelijk verslag. Als u dit toelaat, draagt u, mijns inziens, een belangrijke verantwoordelijkheid ook inzake het verder verloop van de debatten.

Mijnheer de voorzitter, de CVP doet een beroep op uw autoriteit en rechtlijnigheid om dit niet toe te laten.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de bemerkingen van de dames D'Hondt en Pieters en van de heer Goutry. Dit wetsontwerp wordt aan zo'n sneltreinvaart door de Kamer gejaagd dat ernstig werk niet meer mogelijk is.

Mijnheer de voorzitter, ik heb geen ontwerp-verslag ontvangen. Dit betekent dat ik mijn betogen niet heb kunnen nalezen en verbeteren. Het personeel van het secretariaat weet dat ik dit plichtsgetrouw doe. Dat is misschien wel de reden waarom ik het verslag niet heb ontvangen.

De **voorzitter** : Dat siert u, mevrouw.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, bij het beëindigen van de werkzaamheden heb ik geprobeerd zorgvuldig te zijn. In samenspraak met de diensten werd besloten het ontwerpverslag zo snel mogelijk naar de leden te versturen. Dit is een gebruikelijke procedure en het is ook deze keer vrij snel gebeurd. Ik heb het definitieve verslag gisteren ontvangen. Ik dacht dat alle leden de stukken hadden gekregen en dat alles zo snel mogelijk was verlopen.

In de commissie is er geen lezing van het verslag gevraagd door de commissieleden. Het was dus in orde voor de bespreking in de plenaire vergadering. De procedure in de commissie is perfect verlopen. Mij lijkt alles in orde.

De heer **Marc Van Peel** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, op basis van de argumentatie van onze collega's vraag ik een schorsing van een uur om het rapport na te kijken. We verliezen daardoor geen tijd als er geen mondeling verslag wordt uitgebracht. Een degelijk mondeling verslag over een dergelijk belangrijk wetsontwerp zou zeker

Marc Van Peel

drie kwartier in beslag hebben genomen. Ik vraag dus een schorsing van een uur zodat wij in staat zijn het rapport op een fatsoenlijke manier in te zien. Mijnheer de voorzitter, ik vraag u dit formeel.

De **voorzitter** : Collega's, ik stel vast dat het rapport op maandagavond vrij laat werd verstuurd. Ik weet niet wanneer het is aangekomen. Blijkbaar is dat pas vanmorgen gebeurd. Men verzekert mij echter dat het de Kamer op maandagavond verlaten heeft. Mijnheer Daems, ik ben niet verantwoordelijk voor De Post.

Mijnheer Wauters, ik stel vast dat de commissie hieraan vijf vergaderingen heeft gewijd. Ik zie in het verslag de data van 27 en 28 juni en van 4, 5 en 6 juli.

La lecture du rapport en commission n'ayant pas été demandée, j'interroge les deux rapporteurs : les modifications que les membres ont le droit de faire ont-elles été actées dans le rapport ?

M. **Jean-Marc Delizée** (PS) : Monsieur le président, je fais confiance aux services à ce sujet. Je ne pense pas qu'il y ait de problème.

Mme **Zoé Genot** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, pour ma part, j'ai eu l'occasion, lundi matin, de relire l'épreuve et les interventions les plus importantes étaient bien présentes dans le rapport.

De **voorzitter** : Mijnheer Van Peel, ik zal een voorstel doen. Ik vind het correct dat de leden het rapport kunnen nalezen. Dit duurt echter niet lang, want het zijn allemaal korte bemerkingen. Ik schors de vergadering voor 15 minuten.

De vergadering is geschorst.

La séance est suspendue.

- De vergadering wordt geschorst om 10.22 uur.

- La séance est suspendue à 10.22 heures.

- De vergadering wordt hervat om 10.37 uur.

- La séance est reprise à 10.37 heures.

De vergadering is hervat.

La séance est reprise.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, aangezien hier werd gesuggereerd dat de diensten een fout hebben begaan, heb ik er mij onmiddellijk van vergewist wat daar nu van aan was. Zowel de dienst van Verzending als het commissiesecretariaat hebben mij bevestigd dat het verslag vrijdagavond per spoedbestelling aan alle leden van de commissie voor de Sociale Zaken is toegestuurd. Men kan dus geen enkel verwijt worden gemaakt. Ik heb hier overigens de stukken

bij mij om mijn stelling kracht bij te zetten. Er kan geen zweem van verdenking overblijven, want de diensten hebben hun werk uitmuntend uitgevoerd. Ik heb ook de bewijzen dat het voorlopig rapport tijdig aan elk lid van de commissie voor de Volksgezondheid is verzonden. De opmerkingen moesten maandag 10 juli om 12.00 uur binnen zijn en het definitief rapport is hier vanochtend als document ter beschikking gesteld.

De diensten hebben - ik herhaal het - hun werk perfect gedaan.

Mevrouw **Annemie Van de Casteele** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij collega Wauters. Het is geenszins mijn bedoeling geweest de diensten te treffen. Zij werken altijd voortreffelijk, zelfs als hun een onmenselijk tempo wordt opgelegd.

Er is in ieder geval iets verkeerd gegaan en misschien lag de fout bij De Post. Als mijn uitspraak de indruk heeft gewekt dat ik de diensten viseer, dan verontschuldig ik mij daarvoor, want dat was geenszins mijn intentie. Soms telefoneren ze zelfs de leden om te vragen of er geen correcties moeten worden aangebracht.

De **voorzitter** : Het doet genoeg dat te horen, mevrouw Van de Casteele.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wat ons betreft, doet wie wat fout heeft gedaan, helemaal niet terzake. De kern van het probleem is dat wij hier vanochtend samenkomen om in plenaire vergadering belangrijk wetgevend werk te verrichten en dat na controle blijkt dat niet alle leden vanochtend het verslag hebben ontvangen - niet alle postbodes doen hun ronde vooraleer de parlementsleden naar Brussel vertrekken -, laat staan dat ze het konden nalezen. Dat het inderdaad gaat om een niet-onbelangrijk document, wordt bewezen door het aanzienlijk aantal artikelen, de belangstelling die ervoor bestaat en de druk die de regering uitoefent om het ontwerp in het parlement erdoor te jagen.

Mijnheer de voorzitter, bij een gewichtig ontwerp stellen wij altijd meer dan één verslaggever aan. In dit geval waren het er drie. Welnu, wij hadden gehoopt dat wij, terwijl ze hun verslag naar voren brachten, bepaalde opmerkingen konden formuleren, zodat wij meer vertrouwen in het verslag konden hebben. Het tart alle verbeelding dat verslaggevers verwijzen naar het schriftelijk verslag, wanneer niet alle leden erover beschikken en het de bedoeling is de bespreking vlug af te ronden. Zo'n werkwijze houdt risico's in.

M. **Jean-Pol Poncelet** (PSC) : Monsieur le président, le problème n'est pas de faire des reproches à l'un ou à l'autre. Nous sommes ici en séance plénière pour discuter d'un projet de loi de près de 300 articles que le gouvernement a jugé prioritaire. Nous constatons

Jean-Pol Poncelet

qu'après avoir accompli un travail correct en commission, le rapport n'a été distribué aux membres que ce matin. Dès lors, comment voulez-vous que les collègues qui ne sont pas membres des commissions des Affaires sociales ou de la Santé publique et qui veulent s'intéresser à ce problème puissent travailler correctement si le rapport ne leur parvient que le matin même de la séance et si les deux rapporteurs de la majorité refusent l'un et l'autre de nous faire la synthèse du projet dont il s'agit ? Cette façon de faire n'est pas du tout acceptable, alors que ce projet est jugé prioritaire par le gouvernement.

Le président : Monsieur Poncelet, vos arguments sont valables. Bien que ce ne soit pas réglementaire, on me signale que les groupes disposaient déjà du rapport hier matin. Mais il est exact que les membres ne l'avaient pas reçu. Je sais que ce projet est important. Je regrette que les membres aient reçu le rapport si tard. Les rapporteurs décident de la manière dont ils font leur rapport. J'en ai parlé à M. Delizée et à Mme Genot. Ils me répondent que le rapport est très complet et que ceux qui étaient le plus intéressés par ce projet avaient déjà reçu le pré-rapport dès vendredi ou samedi passé. M. Wauters me le confirme.

La discussion générale est reprise.

De algemene bespreking wordt hervat.

Mevrouw **Greta D'Hondt (CVP) :** Mijnheer de voorzitter, ik hoor de opmerking niet graag dat wanneer wij opmerkingen maken over de wijze waarop de verslaggeving hier gebeurt, dit wordt vertaald als zijnde een aanval op de diensten van de Kamer.

Laten wij elkaar goed verstaan. Wij hebben in de commissie voor de Sociale Zaken, donderdag laatstleden, na de plenaire vergadering de eindstemming gehouden. De diensten van de Kamer hebben huzarenwerk verricht om tussen de besprekingen door en na donderdag ons bij spoedbestelling zaterdagmorgen in het bezit te kunnen stellen van het voorlopige verslag, met de vraag aan de leden hun uiteenzettingen na te zien en hun opmerkingen, zoals dat op de brieven zo mooi staat vermeld, te "retourneren" vóór maandagmiddag te 12 uur.

Wij hebben dit gedaan. Het veronderstelde dat de leden van de commissie, die hun werk ernstig nemen, in het weekend eraan hebben gewerkt om ervoor te zorgen dat de diensten van de Kamer maandagmiddag over de eventuele opmerkingen van de leden van de commissie voor de Sociale Zaken beschikten. Pas dan zijn de diensten van de Kamer aan het werk kunnen gaan om de definitieve teksten op te stellen. Wie zijn wij om in deze omstandigheden aan het adres van de diensten van de Kamer te laten opmerken dat wij pas deze morgen het verslag mochten ontvangen. De diensten van de Kamer hebben prachtwerk verricht. Dit doet evenwel niets af van de kritiek ten gronde.

Mijnheer de voorzitter, ik heb mijn bedenkingen op de teksten vóór 12 uur overgezonden. Dit nam twee-en-een-halve-bladzijde in beslag. Ik vermoed dat ik niet de enige zal zijn geweest, want ook de ministers zullen wellicht bemerkingen hebben geformuleerd, maar dat heb ik niet nagekeken. Ik heb niet de moeite gedaan om in dit kwartier ook dat nog te doen. Met de snelheid waarmee de werkzaamheden zijn verlopen werd de vertaling van het verslag - met de beste bedoelingen - niet steeds correct weergegeven.

Mijnheer de voorzitter, laten wij duidelijk zijn. Wij hebben in geen enkel geval de diensten van de Kamer willen viseren. Wij hebben wel de werkwijze in dit parlement willen viseren. Mijnheer de voorzitter, bij uw aantreden als voorzitter van de Kamer hebt u beloofd dit parlement opnieuw in zijn waarde te herstellen. Deze werkwijze is er geen voorbeeld van. Noch is het de nieuwe politieke cultuur.

Mijnheer de voorzitter, in zoverre ik in de Kamer ervaring heb, dient een plenaire bespreking met de bespreking van het verslag niet ter zelfvoldoening van de leden van de commissie voor de Sociale Zaken, maar wel om de Kamerleden, ook zij die de werkzaamheden van de commissie voor de Sociale Zaken niet konden volgen, op de hoogte te houden van de evolutie van de bespreking van dit belangrijke wetsontwerp. De Kamerleden wordt die mogelijkheid onthouden. Vermits ik, naast vele andere zaken, de parlementaire democratie en het respect voor het parlement hoog in het vaandel draag, zal ik de taak van de rapporteurs overnemen. Ik zal dan ook het verslag voorlezen. Op die wijze is iedereen zeer goed op de hoogte van wat zich in de commissie voor de Sociale Zaken heeft voorgedaan. Trouwens, het is nog beter dan wat wij in 1996 hebben beleefd. Bij de bespreking van de vorige programmawet ter modernisering van de sociale zaken werden documenten en boeken voorgelezen die bij het onderwerp niet dienend waren.

Ik zal mij beperken tot het voorlezen van het verslag. Eerst komt de minister van Werkgelegenheid aan het woord, die niet aanwezig is bij de bespreking van haar onderdeel van het wetsontwerp. De term "minister van Werkgelegenheid" is modern. Het is niet meer "minister van Tewerkstelling en Arbeid". Wij zullen zeker nog een programmawet krijgen om deze term te wijzigen.

Ik citeer : "Dames en heren, uw commissie heeft de haar overgezonden artikelen van onderhavig wetsontwerp besproken tijdens haar vergadering van 27 en 28 juni en 4, 5 en 6 juli 2000".

(Onderbreking door de heer Filip Anthuenis)

Mijnheer Anthuenis, cijfertjes hebt u nog leren lezen. Ik begin altijd bij het begin. De Chinezen beginnen achteraan maar ik begin vooraan.

De **voorzitter** : Mevrouw, ik moet zeggen dat ik niet weet welke methode de beste is.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok) : Men wijst collega D'Hondt terecht in een vergelijking met de Chinezen. De heer Anthuenis is duidelijk de Chinese vrijwilliger van de VLD vandaag. In feite zijn er twee Chinese vrijwilligers.

De **voorzitter** : Mijnheer Annemans, daar bestaan wetten over. Wees voorzichtig.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : De minister van Werkgelegenheid stelde in haar inleiding op de bepalingen van de programmawet dat wat de werkgelegenheid betreft de in het ontwerp van wet opgenomen bepalingen kunnen ingedeeld worden in een van de volgende drie grote luiken. Enerzijds gaat het om de uitvoering van het akkoord gesloten tussen de regering en de sociale gesprekspartners in februari en bevestigd bij de begrotingscontroles. Het gaat met name om de wijziging van de wetgeving inzake terbeschikkingstelling alsook om het gelijkstellen van de geschorsten krachtens artikel 80 van de werkloosheidsreglementering en de herintreders en herintreedsters met vergoede werklozen wat de werkgelegenheidsmaatregelen betreft. Anderzijds, stelde de minister, gaat het om de uitvoering van het lenteprogramma van de regering, hoofdzakelijk gericht op de bestrijding van de armoede. De minister zei dat in dit kader vooral de twee nieuwe werkgelegenheidsinstrumenten dienen te worden vermeld die gericht zijn op de integratie van langdurig werkzoekenden en bestaansminimumtrekkers. Die nieuwe maatregelen zijn enerzijds de werkgeversgroeperingen en anderzijds de invoeginterim. Ten slotte, stelde de minister, gaat het om een aantal diverse wijzigingen aan bepaalde stelsels teneinde de werking ervan te verbeteren.

De minister vervolgde, volgens het verslag, dat ze in dezelfde volgorde al de in de programmawet opgenomen regelingen verder zou toelichten, wat ik hier dus ook loco zal doen.

Deel 1 betreft de uitvoering van het akkoord tussen de regering en de sociale partners. De minister zei dat er vooreerst de verduidelijking van de wetgeving inzake terbeschikkingstelling was. Op 20 december 1999 brachten de sociale gesprekspartners in de NAR terzake een advies uit dat daarna verder werd besproken met de regering. Dit leidde begin februari 2000 tot een akkoord. Dat akkoord wordt nu verwoord in de wijzigingen die worden aangebracht aan de artikelen 31 en 32 van de wet van 1987 op de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en de terbeschikkingstelling. Aan de basisregeling worden geen wijzigingen aangebracht, zo stelt de minister, omdat enerzijds de terbeschikkingstelling principieel verboden blijft en anderzijds er een reeks afwijkingen bestaan.

Noch dit principieel verbod, noch de afwijkingen worden gewijzigd, aldus de minister. Om van een verboden terbeschikkingstelling te kunnen spreken dient gelijktijdig voldaan te worden aan twee voorwaarden. De arbeidskracht die ter beschikking wordt gesteld is een werknemer, verbonden door een arbeidsovereenkomst met een werkgever en er wordt door een andere werkgever gebruik gemaakt van deze arbeidskracht waarbij deze andere werkgever een deel van het gezag uitoefent dat normaal door de oorspronkelijke werkgever wordt uitgeoefend. Hieruit volgt dat het niet verboden is om een werknemer ter beschikking te stellen wanneer er geen overdracht is van een deel van het gezag naar de werkgever-gebruiker. In deze hypothese is er immers geen sprake van terbeschikkingstelling, doch van een vorm van onderaanneming. Het spreekt voor zich dat er op het terrein soms discussies kunnen ontstaan over waar de toegelaten onderaanneming stopt en de verboden terbeschikkingstelling begint. Hier zei de minister ook in alle duidelijkheid dat sommige elementen op het scherp van het mes zaten.

Ik lees verder. Om deze praktische problemen op te lossen en rekening te houden met de evolutie in de werkingsmodaliteiten van de ondernemingen, wensten de sociale gesprekspartners de notie overdracht van enig gedeelte van gezag te verduidelijken. Zo wordt er gesteld, in het nu voorliggende wetsontwerp, dat er geen overdracht van gezag is als de werkgever-gebruiker zich beperkt tot instructies inzake het welzijn op het werk, aangaande de arbeids- en rusttijden en aangaande de wijze van uitvoeren van het overeengekomen werk. De minister zegt dat deze verduidelijking in de toekomst ervoor moet zorgen dat interpretatieproblemen te velde tot een minimum worden beperkt zonder dat aan het principieel verbod op terbeschikkingstelling een wijziging aangebracht wordt. De minister zegt dat de regering samen met de sociale gesprekspartners zal blijven strijden tegen het zwartwerk en de praktijken van koppelbazen.

Naast deze verduidelijking van het onderscheid tussen terbeschikkingstelling en onderaanneming wordt de wet ook aangepast om de sociale gesprekspartners, via een advies van de NAR, in staat te stellen een aantal begrippen uit deze wetgeving verder te omschrijven, met name de noties beperkte tijd, kortstondige uitvoering en gespecialiseerde opdrachten die een bijzondere beroepsbekwaamheid vereisen. Het gaat dus om begrippen die in de praktijk tot discussie kunnen leiden. Deze noties komen in artikel 32 van de wet van 1987 voor, dat de voorwaarden omschrijft waaronder van dit principieel verbod kan worden afgeweken.

Naast de aanpassing van de wetgeving inzake de terbeschikkingstelling wordt in het wetsontwerp, aldus de minister, ook het akkoord tussen de regering en de

Greta D'Hondt

sociale gesprekspartners uitgevoerd om de geschorsten, volgens artikel 80, en de herintreders en herintreedsters met vergoede werklozen gelijk te stellen voor de federale werkgelegenheidsprogramma's. Het gaat meer bepaald om de werkgelegenheidsmaatregelen die aan de werkgever een bijdragevermindering toekennen wanneer deze uitkeringsgerechtigde werklozen aanwerft. Als voorbeelden gelden de bijdragevermindering van het voordeelbanenplan en van het plan +1, +2 en +3. In de praktijk werd vastgesteld dat de geschorsten, volgens artikel 80, en de herintreders naast hun reeds moeilijke financiële situatie bovendien bijkomende problemen ondervonden om te worden aangeworven omdat de werkgever bij hun aanwerving geen bijdragevermindering kreeg. De minister zegt dat zij, door hen gelijk te stellen met vergoede werklozen, nu wel in aanmerking komen zodat hun kans op indienstneming aanzienlijk verhoogt. Deze situatie wordt in het wetsontwerp voor het plan +1, +2, +3 geregeld. De minister zegt dat de wijziging van de andere banenplannen, zoals bijvoorbeeld het voordeelbanenplan, bij koninklijk besluit kan gebeuren.

Dit was het eerste deel van de uiteenzetting van de minister, met name de uitvoering van het akkoord tussen de sociale partners en de regering van februari 2000.

Deel twee van de uiteenzetting van de minister betrof de uitvoering van het lenteprogramma. Het verslag zegt het volgende.

Het tweede luik van de programmawet heeft betrekking op nieuwe werkgelegenheidsinstrumenten die reeds in het lenteprogramma van de regering vervat zaten. Het gaat om hoofdstuk XI betreffende de tewerkstelling van de moeilijk ter beschikking van de gebruikers te plaatsen werknemers met de bedoeling ze opnieuw op de arbeidsmarkt in te schakelen en tot organisatie van een invoeginterim. De artikelen 188 tot 197 die het hoofdstuk XI van de programmawet vormen, spelen in op de aankondiging in de regeringsverklaring, zei de minister. Deze artikelen bepalen dat de regering de betrokken wetgevende en bestuurlijke teksten zal aanpassen om de terbeschikkingstelling van werknemers toe te laten, ofwel via de samenstelling van werkgeversgroeperingen, ofwel via de aanwerving van werknemers door gespecialiseerde maatschappijen.

De regeringsverklaring, zei de minister, preciseerde dat de betrokken werknemers alle beschermingen zullen genieten die door het arbeidsrecht zijn voorzien. De regering heeft gewenst dat deze nieuwe voorzieningen zouden inspelen op de doelstelling van verhoging van de werkgelegenheidsgraad door meer in het bijzonder de ernstige werkloosheidshaarden aan te pakken, dit wil zeggen, de groepen met mensen die gestrand zijn in de armoede of in de langdurige werkloosheid.

Concreet laat de eerste afdeling van hoofdstuk XI de oprichting toe van werkgeversgroeperingen die werknemers ter beschikking stellen van gebruikers die tot de groepering behoren. Het gaat, zo zei de minister, om een heel vernieuwende denkrant die toelaat banen te scheppen voor hen die er nu het moeilijkst een vinden. De formule die werd gekozen in deze programmawet wordt volgens de minister geïnspireerd - hoe kon het ook anders - door een systeem dat in Frankrijk sedert meer dan 10 jaar bestaat en dat heeft toegelaten dat meer dan 10 000 nieuwe banen werden geschapen nadat het op kruissnelheid was gekomen.

Het gaat er in feite om toe te laten dat een aantal bedrijven zich gaan groeperen om zo de werknemers te mutualiseren. Elk van die bedrijven - het vaakst KMO's of zelfs heel kleine bedrijven - zou het moeilijk hebben om een bijkomende werknemer aan te werven omdat zijn orderboek te veel schommelingen ondergaat en dat de onderneming bijgevolg is het risico te lopen een persoon meer in dienst te nemen. Met meerdere bedrijven kan het risico worden gespreid en bijgevolg kan het worden aanvaard. Het alternatief is dat een bedrijf ofwel niet aanwerft, ofwel dat het enkel een kleine job aanbiedt. Met andere woorden, een overeenkomst van korte duur of zelfs een job in 't zwart. De groepering van werkgevers, zo stelde de minister, laat de betrokken werknemers toe te worden aangeworven met een voltijdse overeenkomst van onbepaalde duur en zo vanzelfsprekend al de normale sociale beschermingen te genieten. De regering, zei de minister, heeft gewenst dat de betrokken werknemers enkel moeilijk te plaatsen personen zouden zijn. Dit wil zeggen, werklozen van lange duur of bestaansminimumtrekkers, naast het noodzakelijke kaderpersoneel. Het risico van de nieuwe voorziening zou echter zijn dat men een wedergeboorte meemaakt van het systeem van koppelbazen of "slavenhandelaars". Het wetsontwerp vermijdt definitief dat dit fenomeen opnieuw de kop op steekt.

De werknemersgroeperingen zullen inderdaad een bijzondere juridische vorm moeten aannemen, deze van groeperingen met een economisch belang die worden geregeld door de wet van 17 juli 1989 die de financiële solidariteit van de leden impliceert, die bovendien elk een economische activiteit moeten uitoefenen. Dat verhindert meer bepaald dat het systeem met stromannen, dat weelderig bloeide in de jaren 80... - Daar stopt de zin want zelfs bij nalezing door de rapporteurs is dit in de machine blijven zitten. Ik vermoed dat de minister daar wel een aanvulling heeft gegeven, maar die zin klopt alleszins niet. Ook niet in het Frans trouwens. Ik zal deze zin in het Frans lezen: "Ceci empêche notamment le système des prête-noms qu'on avait vu fleurir dans les années 1980". Deze zin klopt dus wel. De Nederlandse tekst zal moeten worden aangepast. Een ander risico zou geweest zijn dat de bedrijven zouden kunnen profiteren

Greta D'Hondt

van het systeem... - Lectuur is toch belangrijk. Ik zit nog maar aan bladzijde 7 en ik heb al een tekstuele fout ontdekt. We zullen voortdoen en dan zullen we er nog vinden. Een ander risico zou geweest zijn dat de bedrijven zouden kunnen profiteren van het systeem...

(Onderbreking) Ik heb ze thuis verwittigd.

Tot zaterdag, tot zondagmorgen, heb ik gezegd.

De **voorzitter** : Collega, mocht De Post goed functioneren, wij hadden die lectuur misschien niet nodig.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Voor mij is er geen probleem. Dat gaat nog. Ik ben tot de dertigste nog in het land.

De **voorzitter** : Augustus, mevrouw, of juli ?

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Wanneer u wilt. De dertigste van iedere maand ben ik op het appel, voorzitter.

De **voorzitter** : Mevrouw D'Hondt heeft het woord, mijnheer Anthuenis. Het is nog vroeg.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Een ander risico was dat de bedrijven zouden kunnen profiteren van het systeem om de werknemers onder mindere voorwaarden te gebruiken dan hun eigen werknemers. Nogmaals is het die wet die een dergelijk systeem verhindert, vermits het de minister is die de werkgelegenheid onder haar bevoegdheid heeft, die beslist welk paritair comité bevoegd is voor elke groepering van werkgevers. De keuze is echter beperkt, gelet op het feit dat het bevoegde paritair orgaan moet worden verkozen uit die waaronder de gebruikers ressorteren. Er kan bijgevolg geen sociale druk worden uitgeoefend via deze nieuwe voorzieningen. Om het principe dat aan de basis ligt van deze werkgeversgroeperingen samen te vatten, zou men het kunnen beschrijven via de formule "soepelheid voor de werkgevers, zekerheid voor de werknemers". Wie nog een slogan zoekt voor de verkiezingen heeft er hier alvast een.

Hetzelfde hoofdstuk 11 voorziet in zijn afdeling 2 in het invoeren van een systeem voor invoeginterim. Het gaat erom de bedrijven voor uitzendarbeid toe te laten arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur te sluiten met personen - langdurig werklozen of bestaansminimumtrekkers - in afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 2, afdeling 1 van de wet van 24 juli 1987. Het gaat om de plaatsen van de betrokken werknemers met een klassieke arbeidsovereenkomst, dit betekent loonarbeid. Het wetsontwerp bepaalt zelfs dat de arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur moet zijn en voltijds. Het gaat dus niet om het aanbieden van een kleine job, maar wel om een reële en stabiele baan, aldus de minister. De werknemers die in dit kader worden aangeworven, zullen

aldus een classificatie door arbeid genieten en tegelijk een plaats gevonden of teruggevonden hebben op de arbeidsmarkt via een normale arbeidsovereenkomst, dus volgens de wet van 1978 en van onbepaalde duur.

De bedrijven voor uitzendarbeid zullen, wat hen betreft, beschikken over mankracht die zij kunnen gebruiken binnen de regelmatige behoeften van hun klanten. Het paritair comité voor de uitzendarbeid wordt verzocht de vergoedingsvoorwaarden van de werknemers te regelen gedurende de periodes tijdens dewelke zij niet ter beschikking van de gebruiker worden gesteld. Bij gebrek daaraan zal de Koning een referentie-paritair comité aanwijzen. Via de twee voorzieningen die in hoofdstuk 11 van het voorliggende ontwerp worden neergelegd, krijgen de werknemers die zich het moeilijkst op de arbeidsmarkt kunnen plaatsen, nieuwe mogelijkheden om terug een stabiele baan te vinden, die hen een nieuwe kwalificatie door arbeid bezorgt.

Zo kwamen we aan deel 3, de verbetering van bestaande instrumenten. Als derde en laatste deel wat het luik werkgelegenheid betreft, stelde de minister, zijn er een aantal wijzigingen aan bestaande wetgevingen die een verbetering in de toepassing ervan beogen. Zo worden er twee begrotingsfondsen opgericht in het kader van de sociale Maribel. Wat de privésector betreft, was dit reeds gebeurd via de wet van 24 december 1999. Nu gebeurt het eveneens voor de werknemers uit de publieke sector, die afhangen van de RSZ en niet van de RSZ-PPO. Het betreft enerzijds het fonds voor de ziekenhuizen en de psychiatrische verzorgingsinstellingen van de publieke sector aangesloten bij de RSZ en anderzijds het fonds voor de andere werkgevers van de publieke sector aangesloten bij de RSZ. Volgens de minister gaat het dus niet om een inhoudelijke wijziging aan de bestaande sociale Maribelregeling, doch enkel om een verbetering van de werking ervan. Door de oprichting van dit fonds dat zal worden gestijfd met verminderingen van de werkgeversbijdrage voor de sociale zekerheid, wordt verzekerd dat alle bijdrageverminderingen ook effectief worden omgezet in extra tewerkstelling.

Verder wordt een formele wijziging aangebracht aan de bestaande wetgeving inzake de arbeidsduur in het bouwbedrijf. Voor de jaarlijkse vaststelling in deze sector, van het aantal rustdagen als vermindering van de arbeidsduur, dient momenteel een ingewikkelde en omslachtige procedure te worden gevolgd. Deze procedure, stelde de minister, bestaat uit in een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, waardoor het recht op een aantal rustdagen wordt vastgesteld en anderzijds een koninklijk besluit ter uitvoering ervan, waarbij de concrete data van deze rustdagen worden vastgesteld. Beide koninklijke besluiten worden genomen na advies van het betrokken paritair comité.

Greta D'Hondt

De vereenvoudiging, zo stelde de minister, bestaat erin dat in de toekomst jaarlijks enkel nog de concrete data bij koninklijk besluit zullen moeten worden vastgesteld. Het vaststellen van het recht, een reglementering die elk jaar diende te worden hernomen terwijl het steeds om hetzelfde ging, wordt nu in de wet ingeschreven.

De minister verklaarde ook dat de regering momenteel onderzoekt hoe het statuut van de au-pair-jongeren kan worden verbeterd. In de huidige stand van de wetgeving is hun statuut nogal halfslachtig geregeld. Enerzijds wordt het eerder beschouwd als een vorm van culturele uitwisseling, aangezien er aan deze jongeren geen werknemersstatuut wordt toegekend en anderzijds moet het gezin dat de au-pair-jongere ontvangt, wel een arbeidsvergunning bekomen.

In het verleden hebben diverse instanties, zoals bijvoorbeeld het Centrum voor gelijke kansen en racismebestrijding en de Adviescommissie voor de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, gewezen op de noodzaak van een betere regeling van hun statuut, teneinde misbruiken te voorkomen. Er mag immers, zo stelde de minister, niet worden vergeten dat dit stelsel in het verleden ook werd misbruikt voor totaal andere doeleinden, zoals bijvoorbeeld het bekomen van een vergunning voor het tewerkstellen van cabaretartiesten.

Gelet op deze adviezen en op het feit dat deze jongeren een aanzienlijk deel van hun tijd besteden aan huishoudelijke taken zoals schoonmaken, maaltijdbereiding en kinderopvang, overweeg ik - zo zei de minister - hen het statuut van dienstbode toe te kennen. Dit statuut is hetgeen duidelijk het nauwst aansluit bij de dagelijkse werkelijkheid.

Terwijl het gastgezin tot nu toe slechts een beperkte vergoeding betaald aan deze au-pair-jongeren, zullen ze deze in de toekomst moeten vergoeden als een dienstbode. Om de werkelijke kosten voor het gastgezin te beperken worden in het wetsontwerp twee maatregelen, die nu reeds bestaan indien men als dienstbode een werkloze aanneemt, uitgebreid tot de au-pair-jongeren. Het gaat met name enerzijds om de vrijstelling van betaling van werkgeversbijdrage voor de sociale zekerheid en anderzijds om de mogelijkheid een deel van het uitbetaalde loon in mindering te brengen van de inkomsten, wat de inkomstenbelastingen betreft.

Via deze maatregel, zo stelde de minister, kan een duidelijk en gunstig statuut voor de jongeren worden gecombineerd met een aanvaardbare kostprijs voor het gastgezin.

Sinds een aantal jaren bestaat het stelsel van doorstromingscontracten. Dit is een van de programma's waarbij de uitkeringen actief worden ingezet als loonkostsubsidie. Deze doorstromingsprogramma's hebben betrekking op de uitoefening van niet of onvoldoende

bevredigende collectieve behoeften, waarbij de werkgever, het gewest, de gemeenschap, de gemeente, het OCMW of een VZW is. De aangeworven werknemers moeten langdurige werklozen of bestaansminimumtrekkers zijn.

Eind april 2000 waren in dit stelsel reeds meer dan 6 500 werknemers aangeworven. Om dit stelsel nog beter te kunnen inzetten in het belang van zowel de kandidaatwerknemers, als van de maatschappij in zijn geheel, wordt in het besproken ontwerp de mogelijkheid ingebouwd dat deze werknemers ter beschikking worden gesteld. Deze juridische constructie laat toe dat de werkgevers, zijnde de overheid en de VZW's, werknemers ter beschikking stellen van andere lokale overheden en VZW's, waar ze ervaring kunnen opdoen die hen voorbereid op een doorstroming naar een regulier arbeidssysteem.

Deze techniek is niet nieuw. Zo kunnen bijvoorbeeld de OCMW's nu reeds de werknemers die ze werk verschaffen, in toepassing van artikel 60, §7 van de OCMW-wet, ter beschikking stellen van anderen. Volgens de minister zou deze nieuwe toepassing van de terbeschikkingstelling het mogelijk maken om bijkomende aanwervingen te doen. Gemeenten zouden bijvoorbeeld een bijkomend aantal werknemers via een doorstromingscontract kunnen aanwerven en ze gedurende een aantal uren per week uitbesteden aan het lokale verenigingsleven, dat noch de middelen, noch de behoefte aan een eigen werknemer heeft. Om zeker te zijn van het correcte gebruik van deze terbeschikkingstelling zal over elke individuele aanvraag tot terbeschikkingstelling worden beslist door de minister van Werkgelegenheid.

In hoofdstuk 12 van de titel Werkgelegenheid wordt een aantal wijzigingen aangebracht aan de wet op de arbeidsovereenkomsten van 3 juli 1978 en aan de wet van 8 april 1965 tot instelling van de arbeidsreglementen. Dit gebeurde teneinde de Europese richtlijn van 1991 aangaande de elementen van bewijs van de arbeidsverhouding, om te zetten in Belgisch recht. Deze richtlijn bepaalt dat de werkgevers hun werknemers binnen de twee maanden na het begin van hun arbeidsverhouding in kennis moeten stellen van de belangrijkste gegevens van de arbeidsverhouding. De meeste van deze elementen uit de Europese richtlijn werden reeds uitdrukkelijk ingeschreven in de Belgische wetgeving. Toch was een aantal elementen nog niet expliciet opgenomen, wat met het nu voorliggende ontwerp - zo zei de minister - gebeurt. Het gaat onder meer om specifieke bepalingen betreffende de werknemers die in het kader van hun arbeidsprestaties een opdracht in het buitenland uitvoeren van meer dan een maand. Voor deze specifieke

Greta D'Hondt

groep zal de werkgever, zoals bepaald in de richtlijn, een aantal essentiële elementen moeten meedelen, zoals de duur van de opdracht, de muntsoort waarin het loon wordt uitbetaald en de eventuele voordelen die aan het werk zijn verbonden.

De **voorzitter** : Mevrouw D'Hondt, mag ik u even onderbreken ? U kent het Reglement van de Kamer zeer goed. U weet dat de spreektijd in de algemene bespreking 30 minuten bedraagt. Ik heb er geen probleem mee dat u de spreektijd even overschrijdt, maar ik denk dat u toch een inspanning moet doen om te besluiten.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Ik zal besluiten. Collega Viseur zal nadien het woord nemen om het over de materie van Sociale Zaken van minister Vandenbroucke te hebben.

De **voorzitter** : Mevrouw D'Hondt, ik heb geen moeite met het feit dat u in een zekere mate een bescheiden lesje aan de Kamer geeft. Ik weeg mijn woorden. Toch zou ik het appreciëren mocht u besluiten.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik zal u twee of drie paragrafen over het belangrijke deel inzake het aanpassen van het Belgisch recht aan de Europese richtlijn besparen. Ik kom tot de slotbeschouwing. Het onderdeel werkgelegenheid van deze wet bevat naast een aantal veeleer formele aanpassingen, belangrijke nieuwe instrumenten. Zij zijn vooral gericht op de integratie van de langdurige werkzoekenden en de bestaansminimumgerechtigden. Aldus, zei de minister, wordt niet enkel uitvoering aan het regeerakkoord gegeven, waarvan een van de voornaamste doelstellingen de verhoging van de werkgelegenheidsgraad is, maar wordt ook veel belang gehecht aan het bieden van kansen tot integratie aan allen, ook aan dezen die tot op heden geen voldoende aandacht kregen. De minister geeft aan dat wij niemand aan de kant mogen laten staan. Hopelijk geldt dat ook voor het parlement. Een periode van hoogconjunctuur zoals we ze momenteel kennen, moet ons ertoe aanzetten extra inspanningen te leveren om iedereen nieuwe kansen te geven.

Dit was de uiteenzetting van minister Onkelinx. Het spijt mij dat mijn spreektijd is verstreken, want nog een boeiender uiteenzetting was deze van minister Vandenbroucke. Aangezien ik het Reglement wil respecteren, zal ik het daarover niet hebben.

M. **Jean-Jacques Viseur** (PSC) : Monsieur le président, je pense, monsieur le ministre, que, la Chambre, vu la faiblesse avec laquelle les rapporteurs ont résumé les choses, ne peut se passer de la lecture intégrale de votre exposé qui était remarquable.

Il est tout de même regrettable que l'on assiste ainsi progressivement à la disparition des règles élémentaires en la matière. L'exposé et le rapport ne sont pas destinés au premier chef aux membres qui ont participé à la commission mais, précisément, à ceux qui n'y ont pas participé. C'est vraiment traiter le parlement avec mépris que de se dispenser de communiquer à l'ensemble de nos collègues la quintessence des travaux qui se sont déroulés en commission.

L'exposé introductif du ministre des Affaires sociales et des Pensions a d'abord traité du titre II de la loi-programme et dans le cadre de la déclaration du gouvernement sur l'augmentation du taux d'emploi, un complément de pension est accordé aux fonctionnaires qui sont disposés à poursuivre leur fonction au-delà de 60 ans. Ce complément de pension est de 1, 25% pour celui qui travaille jusqu'à 61 ans et augmente jusqu'à 9% pour celui qui choisit de travailler jusqu'à 65 ans.

Dans le cadre de l'amélioration de la problématique de la fin de carrière, un complément de pension est également accordé aux agents qui, pendant un nombre minimum d'années, ont exercé une fonction contraignante dans le secteur public, complément dont ils peuvent bénéficier à partir de 60 ans. Les agents intéressés doivent compter au minimum 35 années de service et avoir exercé une fonction contraignante dans le secteur public, durant au moins 10 années, pendant une période se situant entre leur 49ème anniversaire et la date de prise de cours de leur pension.

La liste des fonctions contraignantes entrant en ligne de compte sera établie par arrêté royal.

Le ministre ajoute que, depuis plusieurs années, diverses autorités compétentes octroient à certaines catégories de personnel des systèmes avantageux de régime de départ anticipé préalable à la pension. L'extension de ces congés préalables à la mise à la retraite entraîne une importante charge budgétaire, parce que les années d'absence de ce type comptent pour la pension.

A partir de 2010, de tels congés préalables à la mise à la retraite n'entreront plus en compte pour le calcul de la pension. Cette mesure se justifie lorsque, à d'autres endroits, on souhaite inciter les personnes ayant dépassé un certain âge à continuer de travailler. Simultanément, il faut veiller aux possibilités de départ pour tous pendant toute la carrière.

Le ministre indique à cet égard qu'il vient d'obtenir un accord avec la ministre flamande de l'Enseignement et de la Formation, Mme Marleen Van der Poorten, pour négocier avec les organisations syndicales un crédit temps, par lequel les fonctionnaires et les enseignants disposeront de possibilités de départ attractives et souples durant toute leur carrière.

Jean-Jacques Viseur

Un tel crédit temps est une composante essentielle de la nouvelle politique que les gouvernements veulent mener. Lors de la mise en oeuvre de la politique, une attention particulière sera aussi accordée aux intéressés qui, en raison de leur âge, se retrouveront dans la phase de transition entre l'ancienne et la nouvelle politique.

D'autres éléments encore seront abordés dans une discussion globale sur la fin de carrière, comme la possibilité de prendre partiellement sa pension à partir d'un certain âge, des mesures afin de réduire la charge de travail ou encore l'offre d'autres tâches.

Il va de soi que la politique du gouvernement fédéral en matière de pensions doit être en parfaite concordance. C'est pourquoi le ministre nous informe de sa proposition de créer, en collaboration avec Mme Van der Poorten, un groupe de travail chargé d'harmoniser le mieux possible la politique flamande de revalorisation de la carrière dans l'enseignement avec la politique fédérale en matière de pensions.

Le ministre souhaite également mener une concertation avec les ministres compétents pour l'enseignement francophone. Le chapitre "pensions" contient, par ailleurs, un régime en matière de pensions pour certaines catégories professionnelles spécifiques. Dans le cadre de l'ancien régime de capitalisation existant pour les pensions, l'Office national des Pensions verse actuellement encore des rentes de vieillesse et des rentes de veuves. La loi-programme prévoit que, dans le cadre de la simplification et de la rationalisation de la réglementation, ces rentes seront converties en un paiement unique de capital.

Le chapitre pensions comprend enfin un important chapitre relatif à la cotisation de solidarité pour les pensions. La loi du 30 mars 1994 instaure une retenue de solidarité sur les pensions légales dépassant un plafond déterminé. Pour la perception de cette retenue de solidarité, différents arrêtés d'exécution ont été pris. Par son arrêt du 15 juillet 1998, la Cour d'arbitrage a annulé les dispositions qui constituaient la base réglementaire pour les retenues de solidarité effectuées entre le 1er janvier 1995 et le 31 décembre 1996.

Les dispositions légales qui sont à la base de la perception de la retenue de solidarité à partir du 1er janvier 1997 n'ont pas été mises en discussion par la Cour d'arbitrage. L'arrêt de la Cour d'arbitrage ordonne seulement un remboursement partiel, à savoir dans la mesure où les retenues de solidarité perçues entre le 1er janvier 1995 et le 31 décembre 1996 se rapportaient à des capitaux payés avant le 1er janvier 1995.

En attendant, la base réglementaire pour la perception de la retenue de solidarité pendant la période du 1er janvier 1995 au 31 décembre 1996 est, pour la partie non visée par la Cour d'arbitrage, également contestée par le

Conseil d'Etat pour vice de forme. Si le Conseil d'Etat devait annuler cette base réglementaire dans son intégralité, la perception de la retenue de solidarité en 1995 et 1996 ne serait plus possible et les montants retenus devraient être remboursés.

Vu l'impact budgétaire d'un tel remboursement et en vue de mettre fin à l'actuelle insécurité juridique, les dispositions réglementaires qui étaient à la base des retenues de solidarité pendant la période se situant entre le 1er janvier 1995 et le 31 décembre 1996 sont reprises dans la loi-programme.

Le titre III de la loi-programme contient un certain nombre limité de dispositions concernant les soins de santé. Au contraire des précédentes lois-programme, celle-ci ne contient donc pas de chapitre détaillé sur les soins de santé. Il a été convenu avec l'INAMI de préparer, pour la fin 2000, un important projet de loi distinct relatif à la simplification des procédures et des structures, la réforme du service de contrôle médical, etc.

Le titre "Soins de santé" de cette loi-programme contient, en résumé, les éléments suivants :

- adaptation de la législation relative à la carte SIS afin, d'une part, de simplifier la mise à jour annuelle de la carte et, d'autre part, d'étendre son utilisation à d'autres dispensateurs de soins que ceux qui sont tenus de lire la carte;
- nouvel assouplissement des procédures du Fonds spécial de solidarité;
- adaptation du cadre légal des centres médico-pédiatriques, - précision des dispositions en matière de procédures de correction automatique et simplification des éventuelles procédures consultatives, - introduction d'un nouveau mécanisme d'imputation des dépassements en biologie clinique, qui se substitue à l'actuel mécanisme de récupération souvent contesté;
- assouplissement des conventions de coopération internationale;
- élargissement du cadre du service du contrôle médical et nouvelles règles de nomination;
- adaptation des modalités qui ont été établies pour la communication des données par la cellule technique : couplage RCN-RFM en fonction de l'avis de la commission de la Protection de la vie privée;
- augmentation de 2 à 5% de la cotisation complémentaire sur le chiffre d'affaires de l'industrie pharmaceutique. Cette augmentation ne sera d'application que si, au 1er octobre 2000, aucun accord n'aura pu être obtenu entre le ministre des Affaires sociales et l'industrie pharmaceutique sur l'évolution et la maîtrise du budget des médicaments.

Jean-Jacques Viseur

Le titre IV contient un nombre limité d'adaptations à caractère plutôt technique en matière d'accidents du travail.

Le titre V traite des allocations familiales et contient, en résumé, les dispositions suivantes :

- création d'un régime pour les allocations familiales dans les établissements universitaires;
- suppression du concept "femme de journée";
- réglementation pour les allocations familiales des mandataires locaux non protégés;
- octroi des allocations familiales garanties aux enfants majeurs aux études qui reçoivent eux-mêmes le minimum de moyens d'existence et continuent à faire partie du ménage du demandeur;
- suppression d'un certain nombre de discriminations en fonction du sexe des personnes qui constituent un ménage de fait;
- responsabilisation des caisses d'allocations familiales;
- trimestrialisation des suppléments sociaux d'allocations familiales en faveur des chômeurs, des invalides et des pensionnés.

Le titre VI contient quelque vingt-cinq dispositions sur la Banque Carrefour. Il s'agit chaque fois d'adaptations techniques, à savoir l'ajout de références correctes à la loi sur la vie privée dans la législation sur la Banque Carrefour.

Le titre VII traite de la législation ONSS, les principales dispositions sous ce titre étant :

- l'extension du champ d'application de la réduction des cotisations des travailleurs salariés pour les bas salaires (loi du 20 décembre 1999) à tous les travailleurs salariés qui ont un bas salaire et s'acquittent d'au moins 13,07% de cotisations personnelles;
- l'octroi d'un statut social en matière d'allocations familiales, de chômage et de soins de santé aux mandataires locaux, tels les bourgmestres et les échevins, qui ne sont couverts aujourd'hui par aucune autre protection sociale en application de l'article 5 de la loi du 4 mai 1999 modifiant l'article 19 de la nouvelle loi communale.

Le titre 8 contient diverses dispositions touchant la loi sur les hôpitaux, la responsabilisation des parastataux sociaux et la législation sur les mutualités.

La loi sur les mutualités met avant tout l'enregistrement des données médicales plus en concordance avec les exigences en matière de protection de la vie privée,

contenues dans la loi sur la vie privée. En outre, elle assouplit la procédure d'adaptation de la liste des services médico-techniques lourds, de façon à accroître les possibilités de mesures conservatoires.

En ce qui concerne la responsabilisation des parastataux sociaux, une série d'adaptations sont apportées à l'arrêté-cadre de 1997, plus particulièrement les dispositions relatives au statut du personnel.

Alors que l'arrêté de base optait encore pour un régime de personnel dérogatoire pour les parastataux, il est opté aujourd'hui dans la réforme visée par le ministre de la Fonction publique pour l'application du statut général auquel est soumis le personnel de l'Etat. Il est toutefois envisagé la possibilité de prévoir d'accorder des dérogations spécifiques pour des institutions.

Une trentaine d'articles du titre 8 traitent enfin de diverses modifications qui sont apportées à la législation sur les mutualités. La loi sur les mutualités est donc adaptée aux évolutions qui se sont produites depuis 1990 dans le secteur mutualiste et aux consultations qui résultent de la pratique journalière.

Outre certaines adaptations purement techniques, une série de dispositions concernent les droits des membres et les droits et devoirs des mutualités et des unions nationales de mutualités, par exemple, en cas de dissolution d'une mutualité, pour la publicité effectuée par les mutualités, le délai de prescription pour la récupération de cotisations, les amendes administratives en cas d'infraction à la loi.

Une série de nouvelles règles sont prévues en matière d'obligation d'information des mutualités vis-à-vis de l'Office de contrôle. Certaines adaptations visent à un assouplissement et une simplification de procédures déterminées.

Un certain nombre de dispositions précisent la procédure qui doit être respectée en cas de mutation depuis une mutualité vers une autre union nationale.

Le statut provisoire de société mutualiste est converti en un statut définitif. Il est donné au Roi le pouvoir de dissoudre celle-ci au cas où elle ne satisferait pas aux dispositions légales.

- Voorzitter : de heer **Paul Tant**, tweede ondervoorzitter

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De heer **Danny Pieters** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, een uur geleden verzocht de fractievoorzitter van de CVP om een onderbreking van een uur om de verslagen door te nemen. Dat uur is thans voorbij.

Danny Pieters

Het verzoek werd geweigerd, waarna de voorlezing van gedrukte teksten begon. Welnu, het is schandalig dat wij onze tijd moeten verliezen met te luisteren naar het voorlezen van die teksten. Ik kan thuis noch ten aanzien van mijn kiezers rechtvaardigen dat zoveel personen, die zo'n hoge wedde ontvangen, hier aan het lijntje worden gehouden.

Dit is grotendeels de schuld van de regering die deze materie met een karwats door het parlement jaagde. Dit is deels ook het gevolg van het feit dat ons werd geweigerd gedurende een uur het verslag door te nemen. Tevens is dit te wijten aan een aantal ministers die weigerden een degelijk debat te voeren.

Wat mij op dit ogenblik interesseert, is de mening van mevrouw D'Hondt en van de heer Viseur over een en ander, maar niet de leesbeurt die zij hier houden.

Ik ben het beu dat het parlement zich belachelijk maakt in die mate dat nog nauwelijks kan worden beweerd dat dit de plaats is waar het volk wordt vertegenwoordigd, want dit zou een belediging zijn ten aanzien van de bevolking.

Mijnheer de voorzitter, voor mij is de maat vol en ik verzoek u deze vergadering gedurende een uur te schorsen om dan onze werkzaamheden op een redelijke manier voort te zetten.

M. Jean-Jacques Viseur (PSC) : Monsieur le président, j'ai deux remarques à formuler.

C'est la première fois que je constate, dans un projet de loi important comportant plus de 200 articles, que les deux rapporteurs sont incapables en un quart d'heure chacun, de faire rapport sur l'essence même de ce projet de loi.

C'est aller à l'encontre de tout le système sur lequel notre travail repose.

Il est évident que si les rapporteurs avaient demandé une suspension de séance pour établir leur rapport, s'ils avaient fait leur travail à l'égard de cette assemblée, tout ceci ne serait pas arrivé. C'est regrettable.

Je voudrais aussi vous dire que l'on ne peut accepter de voir le fonctionnement de notre parlement être remis en question, peut-être implicitement, à tout le moins certainement ! Quel est le système prévu ? Normalement, la commission se penche sur le projet. Et vous comme nous, il est très clair que lors de cette commission, nous n'avons pas fait barrage et que nous avons participé activement et efficacement à ses travaux. Ensuite est établi un rapport, lequel est assumé par les deux rapporteurs désignés par la commission. Si nous acceptons que, dans le cadre de projets de cette importance, l'on traite par-dessus la jambe l'ensemble de nos collègues et notamment ceux qui n'ont pas participé aux travaux de la commission, pareille attitude constitue alors un manque-

ment à des règles, certes formelles, mais néanmoins essentielles pour le débat démocratique. Et je dirais même plus : si nous devons accepter pareil comportement lors de la discussion de projets de ce type, autant alors supprimer purement et simplement tout rapport devant les assemblées lorsqu'il s'agit de projets de moindre importance !

Monsieur le président, c'est tout ce que je veux démontrer et c'est ce qui justifie la réaction de mon groupe.

M. Jean-Marc Delizée (PS) : Monsieur le président, je pense qu'une partie de l'opposition a peut-être choisi une stratégie particulière pour les débats. Pour ma part, je suis en tout cas relativement d'accord avec la remarque de M. Pieters, qui me semble tout à fait fondée. Certes, il appartient à chaque groupe de définir sa stratégie dans des débats comme celui-ci. Personnellement, je le regrette et trouve cette attitude ridicule. Selon moi, il y aurait mieux à faire que cette parodie de lecture.

Par ailleurs, il serait peut-être intéressant que M. Viseur aille voir dans les annales parlementaires si, lors de l'exposé du rapport devant les assemblées, il n'a pas déjà été fait référence, au cours des précédentes législatures, à un rapport écrit - y compris dans le cadre de la discussion de lois-programmes.

En outre, les rapporteurs ne sont pas responsables des dates d'envoi et de réception des rapports écrits. Du reste, les membres de la commission ont reçu, la semaine dernière, l'épreuve du rapport aux fins de le contrôler et - rejoignant la remarque de Mme D'Hondt - je crois que personne ne remet en cause la qualité du travail des services, lesquels ne sont pas responsables des délais dans lesquels ils ont dû travailler. Ainsi, en général, en fin de session, les chefs de groupe louent le travail des fonctionnaires de notre assemblée; je présume qu'il en sera encore de même cette année.

Alors, ou bien les intervenants s'interrogent sur la question de savoir si les corrections qu'ils ont apportées sont correctement intégrées dans le texte final - lequel est effectivement arrivé tardivement, mais n'est pas du ressort du rapport; ou bien une partie de l'opposition exige la lecture intégrale pour des membres qui n'ont pas participé aux travaux et qui sont très peu nombreux ici en ce moment. Pour ma part, je n'ai pas eu connaissance que cela ait été exigé dans le passé.

En tout cas, monsieur Viseur, je ne me sens pas incapable de rédiger un rapport. La position que j'avais adoptée de concert avec Mme Genot consistait à faire référence à un rapport écrit, afin de ne pas allonger les débats. Dès lors, M. Pieters a raison : la procédure qui est suivie est absolument ridicule.

Jean-Marc Delizée

Aussi, monsieur Viseur, aurais-je préféré entendre vos commentaires, ainsi que ceux de Mme D'Hondt, sur l'analyse du débat plutôt qu'une lecture du rapport.

M. Danny Pieters (VU&ID) : Monsieur le président, je partage tout à fait l'analyse de M. Viseur. C'est d'ailleurs pour cela que j'ai attendu une heure. Mais, maintenant, l'attention ayant été attirée sur ce problème, je propose que nous commencions réellement à travailler.

Mevrouw **Greta D'Hondt (CVP)** : Mijnheer de voorzitter, buiten de leden die de werkzaamheden volgden in de commissie voor de Sociale Zaken, zijn er weinig anderen aanwezig.

Ik betreur het dat de andere bevoegde minister het niet de moeite vond om thans aanwezig te zijn.

Hoe dan ook, in voornoemde commissie werd door alle partijen, ook deze behorend tot de oppositie, constructief werk geleverd. Nooit werd enige poging ondernomen om de werkzaamheden te vertragen of onmogelijk te maken en steeds was men bereid te schorsen als er oplossingen moesten worden gevonden voor moeilijke juridische problemen.

Welnu, wij waren bereid op dezelfde wijze een grondig debat te voeren in plenaire vergadering.

Ik denk niet dat het daaraan heeft gelegen. In dezelfde mate waren wij bereid om tijdens deze plenaire vergadering het debat ernstig te voeren, als men bij de aanvang het parlement ernstig zou hebben genomen. Men had ons het verslag moeten geven zoals het hoort. Ik heb niet dezelfde ervaring als de heer Delizée. Ik ben hier sinds 1995, maar tijdens de vorige legislatuur ben ik telkens verslaggever geweest van een van de onderdelen van de sociale programmawetten. Ik ben iedere keer, vanuit de meerderheid, op de tribune gestapt om een zo objectief mogelijk verslag te geven van de werkzaamheden in de commissie voor de Sociale Zaken. Dit is geen verwijt aan de verslaggevers zelf, want ik kan mij voorstellen dat het niet simpel is een degelijke samenvatting te maken als men het boek even vroeg als wij, of misschien een dag eerder krijgt. Daar had men bij de regeling van de werkzaamheden rekening mee moeten houden. Dit is geen kritiek op de diensten van de Kamer.

Naar aanleiding van een overweging voor het al dan niet aannemen van een bepaalde wijziging in de tekst, overwoog minister Vandenbroucke dat we bij een dergelijke actie op een tweede lezing zouden kunnen stuiten. Zelfs dat hebben we in commissie op het einde niet gevraagd. Wij hebben geen tweede lezing gevraagd omdat wij constructief wilden meewerken. De elementen om dit procedurespel te spelen waren nochtans aanwezig. Wij hebben dat niet gedaan omdat wij bepaalde onderdelen ten gronde met minister Vandenbroucke hadden willen bespreken en teksten hadden willen verbeteren. Men

mag ons geen procedureslag aanwrijven. Wij hebben dat in commissie niet gedaan en we waren noch zinnens, noch voorbereid om dit vandaag te doen, als men de werkzaamheden van het parlement zou hebben gerespecteerd.

Ik herhaal de vraag van de heer Pieters. Laten we om Gods wil deze vergadering schorsen als de heer Viseur gedaan heeft. Laten we na de middag in een iets serener klimaat voortwerken.

De **voorzitter** : Mevrouw D'Hondt, ik vervang op dit ogenblik de voorzitter, die mij de organisatie van de werkzaamheden heeft meegedeeld. U zult begrijpen dat ik de afspraak met hem wens na te leven. Na de heer Viseur zullen de heer Bultinck, mevrouw Genot en de heer Anthuenis nog in de ochtendvergadering het woord krijgen. Zo is het althans georganiseerd. Als men meer tijd nodig heeft om aan het verslag te besteden, kan men dit om 14.00 uur met de echte voorzitter bespreken. Ik ben slechts de dienstdoende voorzitter.

M. Jean-Jacques Viseur (PSC) : Monsieur le président, je voudrais dire deux choses à M. Delizée.

D'abord, sous la précédente législature, il y a peut-être eu, comme d'ailleurs sous celle-ci, un certain nombre de projets pour lesquels les rapporteurs s'en sont rapportés, c'est le cas de le dire, à leurs rapports écrits. Mais c'est toujours dans des projets limités et qui n'ont pas une portée politique importante. Et sur ce point-là, la Chambre donne son assentiment sans restriction.

Cela dit, comme Mme D'Hondt, je n'ai pas l'expérience de ce que, pour des lois importantes, l'on se contente d'évoquer le rapport écrit. C'est une première réflexion. Je trouve dangereux, quelle que soit la fonction que l'on occupe dans une assemblée, que l'on soit dans la majorité ou dans l'opposition, de réduire à néant la fonction importante de rapporteur.

Dans la plupart des pays développés, le rapporteur occupe d'ailleurs une position particulière dans les débats - à un certain moment, l'on avait d'ailleurs pensé le prévoir dans notre système -, position qui est au même niveau que les ministres parce qu'il est le garant de la manière dont les débats se sont déroulés et de la qualité de ceux-ci.

Cela n'est pas innocent d'être rapporteur, c'est un rôle important. J'estime qu'un rapporteur qui, dans la discussion d'un projet de loi comme celui-ci, s'en réfère simplement à son rapport écrit - et je n'adresse pas de reproche aux services de la Chambre, mais bien au rapporteur - dévalorise complètement cette fonction

Jean-Jacques Viseur

importante. En effet, le rapporteur est un élément essentiel. D'ailleurs, si je lis le règlement de la plupart des parlements étrangers, le rapporteur assiste en permanence aux débats pour rappeler quel a été le rôle de la commission.

Nous avons reçu ce rapport assez tardivement. Les services ont fait tout ce qu'ils pouvaient et ils ont bien travaillé. Mais le rôle exact assigné au rapporteur doit être pris en compte.

Je terminerai en disant que les débats en commission ont été riches et intéressants. Il n'y a eu, à aucun moment, de volonté de retarder ce projet ou d'empêcher le bon déroulement des travaux. Le ministre a été extrêmement attentif et il a probablement été le seul membre du gouvernement à avoir estimé qu'il était utile de participer à la discussion.

Le problème que j'ai soulevé ne concerne pas le gouvernement. Il s'agit d'un problème spécifique à notre assemblée. Je reste convaincu qu'il n'est pas ridicule, dans ces circonstances, que l'assemblée prenne conscience de ce que les règles qu'elle s'est données, notamment celles concernant son organisation, ses rapports et la manière dont ceux-ci sont développés, sont des éléments essentiels. Comme toute règle de procédure, elles tendent à protéger le faible contre le fort. Dans une assemblée, le faible est celui qui n'a pas participé aux réunions en commission, celui qui est dans l'opposition. Il est important que sa protection soit assurée à travers un respect formel des procédures.

Nous n'avons pas demandé de seconde lecture en commission. Nous n'avons pas demandé un rapport de deux heures. Nous demandons une synthèse claire pour que le parlement soit, dans son ensemble, en tant qu'assemblée, formellement à même de mesurer la portée de ces textes. On peut donc regretter que, en raison de cette carence, nous ayons été obligés de faire le travail qui aurait dû être fait par les rapporteurs.

J'attire votre attention sur le fait que, si un parlement en arrive à se brimer lui-même, la démocratie recule. Ou alors il faut supprimer les règles et dire que le rapport écrit vaut rapport oral. On peut en discuter, mais ce n'est pas le lieu et ce n'est en tout cas pas l'application actuelle de notre règlement.

Leprésident : Nous reprenons la discussion générale.

Wij hervatten de algemene bespreking.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal van mijn spreektijd gebruik maken om commentaar te leveren op de inhoud van het wetsontwerp.

Ondanks al het geblaat van de voorbije maanden over politieke vernieuwing en nieuwe politieke cultuur, moeten we vaststellen dat we eens te meer geconfronteerd worden met een sociale programmawet waarin de regering alles heeft gedumpt wat ze nog snel geregeld wil krijgen en wat nog snel door het parlement moet worden gejaagd, liefst zonder al te veel tegenpruttelen.

Wat het betekent een programmawet snel door het parlement te jagen, mochten we ervaren tijdens de werkzaamheden in de commissie waar minister Onkelinx met een totaal ongepaste arrogantie repliceerde op betogen van parlementaire collega's. De zogenaamde nieuwe politieke cultuur van deze regering is niets meer of niets minder dan onvervalste, oude politieke cultuur in een mooie verpakking.

De arrogantie van de nieuwe regeerders verschilt in niets van deze van de oude regeerders. Het zogenaamde respect voor het parlement zit al even diep onder het vriespunt als vroeger. Het vermelden waard is de bekentenis van minister Vandenbroucke dat de techniek van de programmawetten niet zijn voorkeur wegdraagt. Ik vermoed dat deze bekentenis wellicht niet met even veel woorden in het verslag van de werkzaamheden van de commissie zal terug te vinden zijn.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kom tot de inhoud van het voorliggend wetsontwerp. Het eerste hoofdstuk bevat maatregelen inzake de pensioenen in de openbare sector. De maatregel waarbij men een rustpensioenbonus toekent aan ambtenaren die na hun zestigste blijven doorwerken, past nog volledig in de stijl van deze regering die haar uiterste best doet om de bevolking enkele maanden voor de gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen te laten geloven dat er geen einde kan komen aan de goed-nieuws-show. Na de leuke beslissingen over de gratis bussen, de verlaging van de sociale lasten, de verhoging van de kleine pensioenen, de opslag voor de witte sector en de nakende belastingverlaging was er blijkbaar nog wat geld over voor een pensioenverhoging voor die ambtenaren die na hun zestigste blijven werken.

Ik richt me tot de christen-democratische collega's. Het moet bijzonder frustrerend zijn om vast te stellen hoe deze regering het geld door ramen en deuren gooit terwijl de vorige regering de bevolking er voortdurend moest van proberen te overtuigen de broekriem aangespannen te houden.

Mijnheer de minister, inhoudelijk geven we de maatregel om ambtenaren te stimuleren na hun zestigste te blijven werken voorlopig het voordeel van de twijfel. Inderdaad, er valt iets te zeggen om de ervaring van goed functionerende ambtenaren die na hun zestigste nog willen

Koen Bultinck

werken, niet zo maar weg te gooien. Op een arbeidsmarkt waar een tekort aan arbeidskrachten bestaat, is het niet langer te verantwoorden dat mensen zo vroeg uit de arbeidsmarkt worden gestoten omdat ze zogezegd te veel kosten.

Mijnheer de minister, het Vlaams Blok wenst te waarschuwen dat een pensioenbonus voor ambtenaren die na hun zestigste blijven werken er niet mag toe leiden dat men een nieuwe onrechtvaardigheid zou inbouwen met betrekking tot werknemers en zelfstandigen die dit voordeel niet genieten. Het Vlaams Blok wenst er eveneens op te wijzen dat minister Van den Bossche in het licht van de herstructurering van het ambtenarenapparaat de niveaus 3 en 4 wel sneller wil zien vertrekken. Tenzij de regering ervan uitgaat dat ambtenaren van niveau 3 en 4 geen belastende functie hebben zoals bepaald in artikel 4 van de voorliggende programmawet, is dit voorstel mogelijk in tegenspraak met de filosofie van minister Vandenbroucke.

Mijnheer de voorzitter, het zou sympathiek zijn als de minister van Sociale Zaken de moeite zou doen naar de betogen te luisteren, zelfs naar die van het Vlaams Blok.

De **voorzitter** : Mijnheer Bultinck, u hebt gelijk.

Mijnheer de minister, het is voor de spreker weinig aangenaam te moeten vaststellen dat de minister slechts een oor overhoudt om te luisteren naar zijn betoog. Ik verzoek u een einde te maken aan de externe communicaties.

Mijnheer Bultinck, u wacht maar.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik kan twee dingen tegelijk beluisteren.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de minister, het is aanbevelenswaardig te luisteren naar de betogen van parlementsleden.

Mijnheer de voorzitter, collega's, de Raad van State heeft erop gewezen dat de werkingssfeer van hogervermelde maatregel ook betrekking heeft op personeelsleden van de ministeries van de gemeenschappen en gewesten en op bepaalde personeelsleden van de instellingen van openbaar nut die onder deze deelgebieden vallen. Op die manier zullen een aantal van deze diensten een grotere loonsom moeten dragen. Enig overleg met de gemeenschappen en de gewesten was aangewezen geweest !

Mijnheer de minister, het valt te betreuren dat de regering alleen de spoedbehandeling vroeg om deze maatregelen snel via een programmawet te kunnen regelen. Het Vlaams Blok had veel liever gezien dat de regering de

moed had opgebracht over een globaal pensioendossier het debat met het parlement aan te gaan. Op dit ogenblik krijgen we een zeer verward beeld van hetgeen zich in het pensioendossier afspeelt.

Ondertussen is het al twee maanden geleden dat minister Vande Lanotte zijn Zilverfonds lanceerde. De minister luidde opnieuw de alarmklok met betrekking tot het wettelijk pensioen, wellicht om het slinkend aantal kiezers van de SP op te vijzelen. Vanuit het Vlaams Blok lieten wij toen onze kritiek horen over deze poging om iedere discussie over een eventuele defederalisering van de pensioenen voor 40 jaar te blokkeren. Wij vroegen ons luidop af wat de vorige socialistische minister van Pensioenen tijdens de vorige legislatuur had gedaan of vooral niet had gedaan om de eerste pensioenpijl veilig te stellen.

Eind juni kregen we dan kennis van de volgende fase in de pensioensvaudeville. De regering had een akkoord bereikt over de tweede pensioenpijl. In de beste traditie van de oude politieke cultuur werden drie dossiers die niets met elkaar te maken hebben, samen geregeld. Het betreft concreet de volgende dossiers die al jaren aanslepen. Ten eerste, gaat het over een gunstige regeling voor bedrijven die hun werknemers aandelen of winstaandelen geven. Ten tweede, gaat het over een gunstige regeling voor sectorpensioenen en ten derde, over een regeling die het bezit van een auto goedkoper maakt, maar het gebruik ervan duurder. Een bepaalde krant drukte het uit als : "Groene LPG en blauwe aandelen werden verzoend met rode pensioenfondsen".

Dat de regering het aanvullend sectoraal pensioenstelsel zal stimuleren, wordt door het Vlaams Blok in eerste instantie als positief beschouwd, ook omdat het om een stelsel gaat dat vooral werkt op basis van het kapitalisatiestelsel in de plaats van het repartitiestelsel. We willen de regering er echter even duidelijk voor waarschuwen dat de sectorale pensioenfondsen los moeten staan van de fondsen voor bestaanszekerheid. Het zal de regering allicht niet ontgaan zijn dat het Vlaams Blok hier als eerste de kat de bel aan bond en de misbruiken bij de fondsen voor bestaanszekerheid aanklaagde via interpellaties en uiteenzettingen in deze Kamer.

Als derde etappe in de pensioensvaudeville konden de parlementsleden akte nemen van het feit dat in de nu voorliggende programmawet een aantal artikelen betrekking hebben op de pensioenproblematiek. Mijnheer de minister, dit komt de discussie over het globale pensioendossier niet ten goede. Als Vlaams Blok betreuren wij dan ook deze manier van werken. Als partij zijn we bereid de globale discussie aan te gaan. Deze discussie kan echter niet los staan van ons pleidooi voor een integrale defederalisering van de sociale zekerheid.

Koen Bultinck

Onze verontwaardiging was dan ook groot toen we vaststelden dat de regering deze programmawet wil misbruiken om het vervroegd pensioen voor leerkrachten via een veralgemeend verlof voorafgaand aan de pensionering financieel minder aantrekkelijk te maken. Men bouwt hier verworven rechten af zonder dat men de leerkrachten uitzicht geeft op enige compensatie.

In een tijd waarin dit beroep inhoudelijk verzwaard wordt door allerhande bijkomende opdrachten met de bedoeling tal van maatschappelijke problemen op te vangen en te corrigeren en op een moment waarop de psychologische druk op deze beroepscategorie enorm toeneemt, is dit een onbillijke beslissing. Leerkrachten zijn op 55 jaar nog niet te oud om te werken. Op basis van de hierboven genoemde vaststellingen is op 55 jaar de psychologische grens voor tal van leerkrachten echter ruimschoots bereikt.

Voor het Vlaams Blok was de verontwaardiging des te groter toen luidens de eerste berichten vanuit het Vlaams onderwijsdepartement bleek dat Vlaams minister van Onderwijs Vanderpoorten niet op de hoogte was van deze maatregel. Bij het begin van de commissiebespreking van deze programmawet mochten we van de minister vernemen dat er een werkgroep was opgericht met mensen van het ministerie van Pensioenen en het Vlaams ministerie van Onderwijs.

Deze drieste manier van werken is het zoveelste bewijs van de poging tot recuperatie van het Belgisch niveau ten opzichte van het Vlaams niveau dat voor Onderwijs bevoegd is. Nadat men het Vlaamse niveau voor voldongen feiten heeft geplaatst, richt men een werkgroep op en kan men akte nemen van de genomen beslissingen.

Guy Tegenbos bedacht deze nieuwe interpretatie van het zogenaamd Belgisch federalisme onlangs met de term "paars federalisme" waarbij de federale staat een leidende rol krijgt. Het huidige tekort aan leerkrachten wordt niet omgekeerd door dergelijke onpopulaire maatregelen. Bovendien liggen de lonen voor leerkrachten in Vlaanderen beduidend onder het OESO-gemiddelde. Of men het nu graag heeft of niet, dit dossier heeft een communautair kantje. Vorige week bleek uit de OESO-cijfers dat een Vlaamse leerkracht per maand liefst 15 000 Belgische frank minder verdient dan een collega uit het Franstalig onderwijs.

Louter terzijde verwondert het ons geenszins dat uitgerekend op de Vlaamse feestdag een journaliste van de regimekrant De Standaard het nodig achtte de OESO-gegevens te relativiseren. Als een leerkracht in dit land financieel wordt gestraft omdat hij vervroegd met pensioen wil, dan wordt hij tweemaal financieel benadeeld, alleen maar omdat hij Vlaming is.

Trouwens, onderbetaalde leerkrachten het perspectief op zuurverdiend vroegtijdig pensioen ontnemen, is ontmoedigend en ronduit asociaal. De voorbije maanden hebben overigens aangetoond dat de beleidsvoerders niet van plan zijn in loonsverhogingen voor de onderwijssector te voorzien. Het Vlaams Blok blijft bij zijn eis dat deze maatregel uit de programmawet verdwijnt.

We hebben met veel aandacht de houding van de groene regeringspartijen gevolgd, die zich reeds jaren opwerpen als de zogenaamde verdedigers van de leerkrachten. Via de pers konden we zelfs vernemen dat collega Joos Wauters de desbetreffende paragraaf uit de sociale programmawet geschrapt zou zien. Ik kan hem daarover jammer genoeg niet aanspreken, omdat hij even de zaal heeft verlaten. In ieder geval, dat er na de stoere woorden geen daden zouden volgen, was reeds zonneklaar bij de bespreking van de programmawet in commissie. Na het overleg tussen de ministers Vandenbroucke en Vanderpoorten bleek dat de gecontesteerde maatregelen worden gehandhaafd en slechts twee correcties worden aangebracht. Minister Vandenbroucke is bereid specifieke afspraken te maken voor de zogenaamde tussengeneratie en er kan worden gepraat over wie op de lijst van zware beroepen komt te staan. Wat dit laatste betreft, wordt er gedacht aan leerkrachten uit het beroepsonderwijs en het bijzonder onderwijs.

Dit typisch Belgisch compromis werd bereikt door via een amendement op de programmawet de Koning een volmacht te geven om "alle nuttige maatregelen te nemen met inbegrip van de invoering of de uitbreiding van uitstapmogelijkheden die passen in een beleid om de globale activiteitsgraad van het personeel van de werkgevers bedoeld in artikel 2 te ondersteunen". Vertalen we dit jargon in mensentaal, dan betekent het dat de regering alle maatregelen kan nemen die zij nodig acht om ook het pensioendossier van het onderwijzend personeel te regelen. Collega's, eenieder die het wil zien, kan vaststellen dat de tijd dat groene politici zich verzetten tegen volmachten, ver achter ons ligt.

Hiermee werd ook duidelijk dat ieder dreigement van het Vlaams Parlement om een belangenconflict in te roepen, geneutraliseerd was en dat ook de groenen met deze regeling vrede zouden nemen.

De **voorzitter** : Mijnheer Bultinck, gelieve af te ronden. Uw spreektijd van 10 minuten is bijna op.

De heer **Koen Bultinck** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik zal de aan de Vlaams Blok-fractie toegemeten spreektijd van een half uur volmaken.

Ik zet mijn betoog voort. Nadat de traditie was gegroeid dat elke coalitiepartner wat snoepgoed aan zijn achterban mocht uitdelen, is nu het moment aangebroken waarop eenieder eens plat op de buik moet gaan. Eerder

Koen Bultinck

moest de VLD verregaande toegevingen doen in het dossier van de werklozencontrole, omdat minister Onkelinx absoluut de controle op vooral Waalse werklozen nogmaals wil versoepelen. Blijkbaar is nu Agalev aan de beurt, dat niet zal kunnen verhinderen dat een vroegtijdige uittreding uit het leraarsberoep financieel minder interessant wordt. Dit verwondert ons overigens niet echt, want Agalev heeft zich inderdaad zeer snel niet alleen de arrogantie van de macht eigen gemaakt, maar het heeft ook prompt geleerd Belgische compromissen te sluiten. Op Vlaams niveau ging Agalev reeds meermaals de mist in, denken we maar aan de beslissing inzake de Isvag-verbrandingsoven in Wilrijk, de beslissingen betreffende Doel of de Volvo-uitschuiver van Mieke Vogels. Op Belgisch niveau krijgen we nu de onderwijsbuiklanding van Agalev, nadat het reeds in het dossier van de nachtvluchten rond Zaventem plat op de buik moest gaan. Blijkbaar wennen onze groene collega's zeer snel aan Belgische compromissen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zou het bijna vergeten zijn, maar voor de geschiedschrijving is het goed nogmaals te herinneren aan de rol die de kleinste partij van Vlaanderen, met name de VU&ID, speelde in het verhaal van de minder gunstige pensioenberekening voor de leerkrachten.

In het Federale Parlement fulmineerde de VU&ID-fractie tegen deze maatregel; in het Vlaams Parlement dreigde de fractie zelfs met het invoeren van het belangenconflict.

Toen ik tijdens de commissiebesprekingen minister Vandenbroucke nogmaals de bevestiging vroeg over zijn stelling dat er wel degelijk overleg was geweest met de gemeenschappen en het Comité-A, kreeg ik daarop een bevestigend antwoord. Nochtans kon ik citeren uit de Financieel Economische Tijd van 30 juni waarin minister Sauwens verklaarde dat de Vlaamse delegatie in het Comité-A nooit de voorstellen van minister Vandenbroucke had goedgekeurd. Andermaal bleek ook in dit dossier de dubieuze houding van de VU&ID, die in het Federale Parlement deze maatregel bestrijdt, maar waarvan de ministers in de Vlaamse regering de moed niet hadden om zich tegen deze onderwijsmaatregel te verzetten. Andermaal bleek overduidelijk dat in de Vlaamse regering de ministers Sauwens en Anciaux er voor spek en bonen bijlopen. Wat ons betreft moet er maar eens een einde komen aan de hypocriete situatie en moet men bij de VU&ID maar eens de moed hebben om een einde te maken aan de "emocratie" van Bert Anciaux in naam van de democratie, hiermee een term aanhalend die de heer Danny Pieters vorige week donderdag in de plenaire vergadering gebruikte.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de artikelen 22 en 23 van de sociale programmawet beogen een welvaartsaanpassing van

het pensioenstelsel voor zelfstandigen. De maatregel tot pensioenverhoging van 1 000 frank voor zelfstandigen vanaf 1 juli 2000 is ongetwijfeld goed bedoeld, maar is ruimschoots onvoldoende. Reeds vroeger waren wij de mening toegedaan dat op termijn een verhoging en een gelijkschakeling van de pensioenen van zelfstandigen en werknemers tot de mogelijkheden moet behoren. Het is niet van vandaag dat het Vlaams Blok aanklaagt dat de pensioenen die nu aan de gewezen zelfstandigen worden uitgekeerd dikwijls beschamend zijn. Wij zullen alvast vanuit onze hoek op deze nagel blijven kloppen tot ook de zelfstandigen krijgen waarop ook zij recht hebben, zijnde een menswaardig pensioen.

Dat men via de artikelen 24 en 25 met betrekking tot de solidariteitsbijdrage op de wettelijke pensioenen een en ander corrigeert, lijkt niet meer dan logisch na het arrest van het Arbitragehof dat bepaalde dat de afhoudingen tussen 1 januari 1995 en 31 december 1996 niet rechtsgeldig waren. Het arrest van het Arbitragehof bevatte impliciet ook de verplichting om sommige afhoudingen terug te betalen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, omdat bijna alle aandacht van pers en publiek naar het uitgebreide pensioenluik van deze programmawet uitging, zou men bijna vergeten dat ook nog een aantal andere elementen in de programmawet aan bod komen die ook even onze aandacht verdienen.

In Titel III, Geneeskundige verzorging, wordt een snellere beslissingsprocedure aangekondigd voor de aanvragen in het kader van het Bijzonder Solidariteitsfonds. Dat delegatie van beslissingen mogelijk wordt vanuit het College van Geneesheren-directeuren naar de adviseerende geneesheer van het ziekenfonds inzake zeldzame aandoeningen die een eenmalige ingreep noodzakken, kunnen wij alleen maar toejuichen, ook al blijven wij bij onze stelling dat de voorgestelde maatregelen allicht technisch nog moeten worden verijnd. Tijdens de bespreking van de begroting en de beleidsbrief sociale zaken in december 1999 werd deze zaak trouwens reeds aangekaart.

Uit het pijnlijke verhaal waarbij de firma Metronic op 1 juni is gestopt met de gratis levering van prothesen voor verwijde buikslagaders, blijkt ook duidelijk dat de discussie over de terugbetaling van nieuwe geneesmiddelen en implantaten toch wel eens ten gronde moet worden gevoerd. Een versoepeling van de spelregels met betrekking tot het Bijzonder Solidariteitsfonds kan hiervoor geen voldoende fundamentele oplossing bieden.

Mijnheer de minister, in artikel 40 van de voorgestelde sociale programmawet wordt gedreigd met een verhoging van de bestaande aanvullende heffing op het omzetcijfer van de farmaceutische industrie van 2% naar 5% als tegen 1 oktober 2000 geen akkoord is bereikt tussen de minister en de industrie.

Koen Bultinck

Mijnheer de minister, het Vlaams Blok kan begrip opbrengen voor uw betrachting om iets te doen aan de telkens terugkerende budgetoverschrijding in de sector van de geneesmiddelen. Zoals wij reeds aanhaalden tijdens het themadebat geneesmiddelenbeleid, dat in de commissie voor de Sociale Zaken en Volksgezondheid in maart 2000 werd gevoerd, willen wij hier nogmaals herhalen dat wij alleen slaagkansen hebben om het geneesmiddelenbudget onder controle te krijgen als er een ernstig overleg volgt met alle betrokkenen, dus niet alleen met de voorschrijvende artsen, maar ook met de apothekers, de paramedici en de farmaceutische industrie.

Daarom willen wij u, mijnheer de minister, nogmaals op het hart drukken een ernstige poging te ondernemen om met de farmaceutische industrie een akkoord te bereiken.

Daarnaast willen we er nog even op wijzen dat zich ook bij de patiënten een zekere mentaliteitswijziging zou moeten voordoen. Men moet er niet langer van uitgaan dat op ieder doktersbezoek een geneesmiddelenvoorschrift moet volgen wanneer men het dokterskabinet verlaat.

Mijnheer de minister, in hoofdstuk IV van titel V - de artikelen 68 tot 77 - wil men een aantal discriminaties op basis van het geslacht van de partners, die een feitelijk gezin vormen, in de kinderbijslag wegwerken. Dit hoofdstuk gaat verder op de weg van eerder reeds besproken wetsvoorstellen die ertoe strekten de discriminatie in de berekening van de kinderbijlagen voor de kinderen uit een feitelijk gezin waarvan de partners hetzelfde geslacht hebben en de kinderbijlagen voor kinderen uit een heteroseksueel gezin weg te werken. Zoals we ook bij de bespreking van die wetsvoorstellen stelden, willen we vanuit het Vlaams Blok terzake duidelijk zijn. Ik zal zelfs duidelijker zijn dan de collega's van de CVP die toen in de commissie, bij monde van onze sympathieke collega Luc Gouty, fel tekeer gingen en tegen de wetsvoorstellen stemden maar bij het plenaire debat afwezig bleven en zich bij de eindstemming onthielden. Ook nu bleek bij de stemming over de voorliggende artikelen met betrekking tot dezelfde problematiek dat de CVP niet de moed had om tegen te stemmen, ondanks het feit dat de partij terecht verzet aantekende tegen het invoeren van de vage term "feitelijk gezin". Collega's van de CVP, enige consequentie in woord en daad zou alvast uw geloofwaardigheid in uw oppositierol ten goede komen. Vanuit het Vlaams Blok willen wij u gerust enkele lessen geven in het geloofwaardig voeren van oppositie. Wij zijn daar graag toe bereid.

Mijnheer de minister, voor het Vlaams Blok als consequente gezinspartij is het wegwerken van de discriminatie op grond van de seksuele geaardheid van de kinderbijslagtrekkers geen prioriteit. Dit betekent echter geenszins dat het Vlaams Blok deze bestaande discrimi-

naties wil behouden. Het zal trouwens niemand verwonderen dat onze politieke prioriteiten elders liggen. Als we zien met welke traagheid deze regering bijvoorbeeld de discriminaties wegwerkt in het kinderbijslagdossier van de zelfstandigen, dan ergert dat ons. Collega Anthuenis, deze regering met de liberalen zal er inderdaad in geslaagd zijn om snel de discriminaties weg te werken voor alternatieve gezinsvormen terwijl men de zelfstandigen vraagt om voorlopig genoeg te nemen met een verhoging van de kinderbijslag met slechts 600 frank. Dat kan tellen als vorm van liberaal cynisme.

Als we zien dat deze regering totaal niet van plan is om de fiscale discriminaties ten aanzien van de gehuwden weg te werken, dan ergert dat ons. Als wij bij het bespreken van de wetsvoorstellen van de heren Bonte, Peeters en Borinon waarschuwden voor het feit dat wij op een maatschappelijk hellend vlak terecht dreigden te komen, dan krijgen we nu door de reeds aangekondigde regeringsinitiatieven overschot van gelijk. De gemengde werkgroep onder leiding van de ministers Aelvoet en Verwilt zit op de piste om het burgerlijk huwelijk open te stellen voor alternatieve gezinsvormen. Evenzo gaan er in de meerderheid stemmen op om het recht op adoptie van kinderen ook uit te breiden tot mensen die leven in alternatieve gezinsvormen. Welnu, de prioriteiten van het Vlaams Blok liggen duidelijk elders. Wij zijn dan ook niet geneigd de artikelen die betrekking hebben op de kinderbijslag voor alternatieve gezinsvormen goed te keuren.

Mijnheer de minister, de sociale programmawet bevat in titel IX ook een aantal maatregelen met betrekking tot arbeid en tewerkstelling. Wij moeten vaststellen dat minister Onkelinx met haar gekende arrogantie beslist om hier afwezig te blijven. Wij missen uiteraard de betrokken minister niet, aangezien het laatste wat men kan doen wel is haar te verdenken van enige dossierkennis. Als gedrag tegenover het parlement is dit echter flagrant.

Ik wil twee maatregelen die betrekking hebben op arbeid en tewerkstelling even van naderbij bekijken. Via de artikelen 174 tot 176 wil men nu reeds de wetgeving aanpassen in voorbereiding van het eventueel toekennen van het statuut van dienstbode aan au-pair-jongeren. Via deze artikelen wordt aan de Koning een verregaande volmacht gegeven om onder andere vermindering van sociale zekerheidsbijdragen toe te kennen aan werkgevers die een au-pair-jongere in dienst nemen. Het is storend dat men nu reeds maatregelen neemt in afwachting van het eventueel toekennen van het statuut van dienstbode aan au-pair-jongeren.

Het Vlaams Blok is geen vragende partij om nu gehaast een deel van de rechtspositie van de au-pair-jongeren te wijzigen. De wetgeving terzake werd immers vorig jaar reeds aangescherpt om jongeren tegen allerlei misbrui-

Koen Bultinck

ken te beschermen. De gelijkschakeling van het au-pair-statuuat met het statuut van een dienstbode betekent trouwens dat een aantal vigerende bepalingen moeten worden gewijzigd. Een voorbeeld is de beperking van het aantal diensturen die nu voor een au-pair-jongere maximaal 20 uren bedragen en voor een dienstbode ongeveer 40 uren. Ook het wegvallen van de verplichting om taallessen te volgen zou een gevolg van de wijziging van de bepalingen zijn evenals de wijziging van het statuut van de agentschappen die zich dan op het pad van de arbeidsbemiddeling zouden begeven. In het dossier van de aanpassing van het statuut van de au-pairs moet zeker ook overleg met de gemeenschappen worden gepleegd die voor de internationale culturele uitwisseling bevoegd zijn. Iedere overhaasting is ook hier uit den boze.

De bepalingen van artikel 77 van deze programmawet voorziet in de afschaffing van het oude systeem van de dienstencheques. Het Vlaams Blok heeft zich steeds consequent verzet tegen de afschaffing van de dienstencheques, in de volksmond onder de naam "schildercheques" gekend. Deze dienstencheques waren in Vlaanderen zeer populair. Misschien is dat de reden van de afschaffing van de dienstencheques. Minister Onkelinx kent immers niet alleen nauwelijks een woord Nederlands. Zij heeft ook geen inzicht in de behoeften inzake de tewerkstellingsmaatregelen van de verschillende gewesten. De minister bewees dit duidelijk met de invoering van het Rosetta-plan. Het argument van de minister dat deze dienstencheques voor onvoldoende extra tewerkstelling hebben gezorgd, klopt niet. Wie iets van economische wetmatigheden kent, weet dat alleen bijkomende werkrachten worden in dienst genomen als de werkgevers zekerheid over de duurzaamheid van het systeem hebben. Dat was juist het knelpunt. Minister Onkelinx zorgde zelf voor de grootste verwarring door haar diverse aankondigingen inzake het vroegtijdig stopzetten van het experiment met de schildercheques. In deze verwarring wordt een nieuw systeem van dienstencheques aangekondigd, die niet fiscaal aftrekbaar zijn. Het Vlaams Blok verzet zich tegen de afschaffing van de dienstencheques zonder dat de regering duidelijkheid geeft over een alternatief.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit waren de politieke opmerkingen die ik namens de Vlaams Blok-fractie naar aanleiding van de bespreking van de voorliggende sociale programmawet wenste te maken. Uit de kritische toon die ik terzake hanteerde, zult u reeds de logische conclusie hebben getrokken dat het Vlaams Blok deze sociale programmawet niet zal goedkeuren.

Mme **Zoé Genot** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, je me limiterai à quelques points.

Nous voudrions, nous aussi, redemander à l'ensemble du gouvernement, y compris aux ministres écolos, de ne pas utiliser les lois-programmes pour des projets d'envergure qui nécessiteraient de réels débats de société et des débats parlementaires approfondis.

En ce qui concerne la partie "pension" à laquelle je me limiterai, d'ailleurs, nous pouvons partager l'objectif gouvernemental d'augmentation d'activité des travailleurs âgés, mais il doit s'assortir d'une diminution de la pression sur les 30-45 ans. A cette fin, l'option du crédit temps, qui a été évoquée à diverses reprises, notamment par le ministre en commission, doit être privilégiée. Cette option permet à chacun de mieux moduler son cycle professionnel. Elle nous paraît également primordiale si l'on veut permettre aux personnes de mieux planifier leur temps de vie.

Nous espérons donc que le ministre travaillera dans cette direction.

Nous voudrions également pouvoir développer notre vision de ce fameux crédit temps que l'on sert un peu à toutes les sauces, le même terme n'étant d'ailleurs pas toujours utilisé pour le même concept.

Selon nous, le crédit temps est un droit attribué à chaque travailleur pour lui permettre d'utiliser un certain volume de temps libre sur l'ensemble de sa carrière professionnelle. Chacun peut ainsi utiliser son temps sans devoir se justifier sur une quelconque situation particulière. Il responsabilise la personne par rapport à sa carrière et lui permet de privilégier davantage des moments de vie où il souhaite interrompre son activité professionnelle en fonction de ses valeurs et priorités.

Le crédit temps assure donc une plus juste répartition des revenus puisque lorsqu'une personne utilisera son crédit temps, un chômeur sera remis au travail. Cette solution permettra également des activités à temps partiel.

Il responsabilise donc la personne quant à sa carrière et lui permet de privilégier des moments de vie où il souhaite s'interrompre en fonction de ses valeurs et de ses priorités propres.

Le crédit temps assure donc une plus juste répartition des revenus puisqu'une prise de crédit temps engendre une mise au travail de chômeurs, permet de s'engager à temps partiel; par le fait même, il équilibrera mieux la répartition entre les hommes et les femmes.

Ce nouveau droit s'inscrit ainsi clairement dans une philosophie de meilleure conciliation entre vie professionnelle et projet de vie personnel.

Aujourd'hui, nous constatons que les jeunes entrent difficilement dans la vie professionnelle et les travailleurs âgés sont contraints d'abrégier leur vie professionnelle

Zoé Genot

soit pour des raisons de santé soit en raison du système en vigueur actuellement. La période active est synonyme d'un travail intensif qui laisse peu de place à un projet personnel; le crédit temps permettrait donc de mieux adapter le temps libéré : études, projet familial, engagement politique, engagement culturel, etc.

De manière pratique, une proposition de loi devrait être déposée pour la rentrée parlementaire; du moins, nous l'espérons. Je sais que vous avez un crédit-carrière : il ne correspond pas à notre idée.

M. Jean-Jacques Viseur (PSC) : En négligeant un peu votre mission de rapporteur, ne vous êtes-vous pas trompée de dossier ? La proposition relative au crédit temps porte le numéro 755 de nos documents et non 756.

Mme Zoé Genot (AGALEV-ECOLO) : En effet. Mais, vu qu'à plusieurs reprises, la commission a décidé d'aborder cette problématique, je trouve important que nous aussi, nous exprimions notre vision du crédit temps afin que le ministre puisse avancer dans cette direction.

Le crédit temps accorde à chaque travailleur un droit de tirage de cinq ans sur la durée de sa carrière, au moment où il le souhaite. A l'heure actuelle, il existe le système de prépension - qui est devenu un acquis - mais tous n'y ont pas accès de la même manière; je pense plus particulièrement aux femmes qui y ont très peu accès. Ce crédit temps pourra donc également répondre à l'aspiration d'alléger la fin de carrière mais, pour nous, il ne devrait pas remplacer la prépension sauf pour les entreprises en difficulté.

Mevrouw Greta D'Hondt (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik zou mevrouw Genot enkele vragen willen stellen zonder echt in te gaan op haar voorstellen inzake loopbaankrediet.

Mevrouw Genot, zou het niet wenselijk zijn ook het onderwijsdossier - dat te maken heeft met vervroegde uittreding - in deze problematiek te betrekken ? Ik hoor u ook zeggen : "La prépension est un droit acquis". Ik lees vandaag in de krant dat de eerste minister een oriëntatienota aankondigt tegen begin september. Hij wil deze nota aan de sociale partners voorstellen. Voorts staat in dat artikel te lezen, ik citeer : "...de bestaande systemen van brugpensioenen zal vervangen door systemen die de sociale lasten voor de bedrijven doen verminderen naarmate ze werknemers langer in dienst houden".

Ik herinner aan mijn waarschuwing die ik tijdens de bespreking in de commissie heb geuit. Men zet de deur bij het onderwijs open, zonder begeleidende maatregelen te nemen en zonder een debat ten gronde, en voor sommigen zal de verleiding inderdaad groot zijn om het in de tweede ronde over de brugpensioenen te hebben.

Ik heb daarvoor gewaarschuwd. Collega's van de meerderheid hebben daar trouwens ook op gewezen. Als ik het artikel omtrent de aankondiging van de eerste minister lees in de krant dan lijkt het sociaal klimaat voor het najaar duidelijk te worden.

Mme Zoé Genot (AGALEV-ECOLO) : Je reviendrais aux enseignants un peu plus tard dans mon exposé.

Quant à la prépension, je ne sais pas si vous m'avez bien comprise : on considère que ce crédit temps de cinq ans pourrait être pris soit en fin de carrière comme une prépension, soit à d'autres moments et aurait donc disparu pour la fin de carrière. Nous pensons que ce système est préférable au système actuel qui est totalement inégalitaire.

Mme Greta D'Hondt (CVP) : Je vous rappelle les paroles du premier ministre spécifiant qu'il faut mettre fin à ce système de prépensions.

Mme Zoé Genot (AGALEV-ECOLO) : Nous privilégions la formule de crédit temps de cinq ans à prendre soit en fin de carrière, soit à d'autres moments. Nous trouvons ce système plus égalitaire.

Le crédit temps remplacerait, à terme, le système de pause-carrière, les congés aux personnes malades ou âgées, les congés pour convenance personnelle, le congé politique, la demande de travail temporaire à temps partiel, les prépensions volontaires, etc. Il ne remplace en aucun cas le chômage, le congé de maternité, le congé éducation, le congé adoption, les congés payés, l'incapacité primaire, l'invalidité, les petits chomages, les congés pour raison impérieuse, etc.

Ce crédit temps devrait s'appliquer à toutes les entreprises, pas seulement les entreprises publiques ou la fonction publique, mais aussi les entreprises privées. Il s'agirait d'un droit de tirage obligatoire qui doit être pris pendant la période active. Par exemple, si quelqu'un n'a pas pris sa période, il sera d'office mis en prépension, étant donné que ces cinq ans doivent être pris par tous pour qu'il y ait une réelle égalité.

Ce crédit temps a principalement pour but d'éviter l'effet discriminant entre hommes et femmes. On sait qu'actuellement, le système d'interruption de carrière sur base volontaire est massivement utilisé par les femmes, je précise à 85%.

Mevrouw Greta D'Hondt (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit is nog geen debat over het loopbaankrediet, maar het lijkt mij toch interessant vermits wij tijdens de stemmingen waarschijnlijk de terbeschikkingstelling van de leerkrachten zullen wegstemmen. Als ik de ideeën van mevrouw Genot over het loopbaankrediet goed begrijp, dan wil zij loopbaankrediet, dat in de loop van de carrière

Greta D'Hondt

om welke reden dan ook niet werd opgenomen, automatisch omzetten in brugpensioen of vervroegd pensioen. Vroeger bestond een dergelijke regeling inzake ziekteverlof, maar men heeft daar een einde aan gemaakt.

Waar zijn we hier eigenlijk mee bezig ? We gaan via een stemming bepalen dat het voor leerkrachten niet meer mag en misschien worden we bij het hernemen van de parlementaire werkzaamheden in oktober geconfronteerd met een voorstel waardoor het loopbaankrediet automatisch wordt omgezet in vervroegde oppensioensstelling. Het belooft een eerlijk debat te worden.

Mme **Zoé Genot** (AGALEV-ECOLO) : Cette proposition est issue de la famille écologiste et non de la majorité et je l'ai clairement spécifié au début de mon intervention. Je trouve normal que chaque famille politique montre la voie dans laquelle elle voudrait qu'on avance.

Ce crédit temps obligatoire met sur un pied d'égalité toutes les formes de congé en matière de revenus de remplacement et en matière de droits. Tout le monde serait sur un plus grand pied d'égalité qu'à l'heure actuelle avec les différents systèmes.

Chaque travailleur en condition de l'obtenir pourrait prendre ce crédit temps, soit par périodes de trois mois cumulables, soit à mi-temps pendant des périodes de trois mois également, sans devoir fournir aucune justification.

Le revenu de remplacement serait équivalent au salaire perdu plafonné. Il est impossible et tient compte d'une cotisation ONSS.

Tous les systèmes actuels, si on les cumule, peuvent tout à fait combler le besoin de financement pour ce projet-là.

M. **Jean-Jacques Viseur** (PSC) : Monsieur le président, ce débat est très intéressant mais on ne va pas discuter de cela aujourd'hui alors qu'il n'y a pas un seul mot au sujet du crédit temps dans la loi-programme.

Mme **Zoé Genot** (AGALEV-ECOLO) : Si, la loi-programme prévoit des dispositions en ce qui concerne le crédit temps. Je sais que vous avez reçu le rapport très tard et qu'il n'a pas été expliqué à la tribune. Mais vous avez tout de même eu l'occasion de le lire.

M. **Jean-Jacques Viseur** (PSC) : Etant donné que le rapporteur n'a pas donné un résumé du rapport, je n'ai pas compris que nous avions discuté essentiellement du crédit temps au cours de nos débats. Il faut en tout cas rester raisonnable : ou l'on discute d'un projet de loi ou l'on discute de toutes les propositions qui seront déposées ou l'ont été en matière sociale. L'organisation des

travaux veut que vous vous exprimiez sur le projet de loi qui a été déposé. Il n'y a pas de raison que l'on joigne à ce projet toutes les propositions concernant les interruptions de carrière et le crédit temps.

De heer **Luc Gouty** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, wat nu bezig is, illustreert voldoende hoe prematuur heel de zaak eigenlijk is. In de commissie hebben wij ons afgevraagd of het eigenlijk wel zinvol is om zo te handelen met een bepaalde maatregel die een totale carrièrebegeleiding moet bepalen en tevens een maatschappijvisie bepaalt ten opzichte van mensen in het onderwijs. Ik hoor dat u daaraan veel belang hecht en zelf ook voorstellen hebt. Hoe prematuur is het om nu snel iets te gaan regelen dat duidelijke consequenties heeft op heel de kijk op kredieturen, burn out-syndroom, vervroegd uitreden, ziekteverzuim. Dit ligt allemaal sinds jaren gebonden en is zelfs maatschappelijk bepaald. Dit heeft te maken met het beroep, de functie, het aanzien, de moeilijke positie van mensen in het onderwijs. Daar licht men één ding uit. Op die manier zal men tot een vermindering van een systeem komen. Vandaar dat wij hadden gevraagd om dit te groeperen in één ontwerp, na overleg met iedereen waarmee men had moeten overleggen. Daarop had men het ontwerp aan het parlement ter bespreking kunnen voorleggen. Op die manier hadden wij een zeer zinvolle discussie kunnen hebben over de maatregelen inzake het onderwijs, want deze zullen een afspiegeling vormen voor de rest van het openbaar ambt. Nu is het in allerijl gebeurd.

De **voorzitter** : Collega's, ik stel voor om liever dan telkens de bespreking te onderbreken, rechtstreeks naar de minister te bellen. Dat zal wellicht wat tijd besparen. De twee combineren lijkt mij vrij moeilijk.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik wil mij verontschuldigen voor enkele telefoontjes. Om te beginnen wil ik zeggen dat mevrouw Genot inderdaad een belangrijk inhoudelijk element in het debat brengt. Ik vind het goed dat dit gebeurt. Ik begrijp niet goed dat daarover gehakketak is. De vraag hoe wij de loopbaan in de toekomst gaan organiseren, staat vanaf nu heel centraal in verschillende debatten. Dat heeft ook te maken met wat wij met deze programmawet doen. In dat opzicht heeft mevrouw D'Hondt ook een opmerking gemaakt op basis van een interview in een krant met de eerste minister. Ik heb dat interview nog niet gelezen, maar neem aan dat het juist werd geciteerd. Ik wil toch zeer duidelijk zeggen dat het niet de bedoeling is van de regering, en dus ook niet van de eerste minister, om het stelsel van het brugpensioen af te schaffen. Wij zijn dat niet van plan. Wat wij willen is inderdaad meer kansen bieden aan oudere werknemers om aan het werk te blijven. In de privé-sector betekent dat vooral dat men meer jobs moet aanbieden aan oudere werknemers. Daarom willen wij de tewerkstelling van oudere werkne-

Frank Vandenbroucke

mers aanmoedigen via wat men landingsbanen zou kunnen noemen. Dergelijke banen zijn op het einde van de loopbaan gesitueerd. Daarover is heel wat te zeggen en dat staat precies in de reflectienota die wij zullen indienen. Dat heeft immers te maken met het financieel aanmoedigen van werkgevers om oudere mensen in dienst te houden of te nemen. Het heeft ook te maken met de kwaliteit van de banen die men voor oudere mensen ter beschikking heeft. Ik meen trouwens dat mevrouw Genot daarover ook in de commissie heeft gesproken, en terecht.

Wat wij willen is het ontwikkelen van instrumenten waardoor oudere werknemers langer aan het werk blijven in de privé-sector en noem dat maar even landingsbanen. Ik denk dat men op die manier in de praktijk een aantal mensen een interessant alternatief biedt en vele mensen zullen dat waarschijnlijk liever hebben dan met brugpensioen te gaan. Andere mensen zullen daar misschien anders over denken. Ik wil echter beklemtonen dat het absoluut niet de bedoeling van de regering is om het brugpensioenstelsel vandaag in vraag te stellen, laat staan af te schaffen. Indien iets dergelijks ergens op papier staat, is het misschien een beetje een te korte samenvatting van een gesprek of komt het anders over dan hoe het is bedoeld.

Die duidelijkheid moet toch worden gegeven. Ik geef die overigens, mede in naam van de eerste minister.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik vind dit een belangrijke interventie vanwege de minister. De minister zei zelf dat hij vermoedde dat ik juist had geciteerd. Sinds deze morgen ben ik geoefend in het voorlezen.

Mijnheer de minister, ik heb inderdaad letterlijk uit de krant voorgelezen. Dit kan men moeilijk een samenvatting noemen.

Ik heb geciteerd wat ik heb gelezen, maar ik zal het niet meer herlezen. Iedereen kan zelf de krant lezen. Dit is niet om mee te lachen.

Ik neem er akte van - het zal ook zo in het verslag zijn opgenomen - dat de minister van Sociale Zaken in eigen naam, maar ook in naam van de eerste minister, heeft onderstreept dat in een goed aangeschreven krant een onjuiste weergave staat. Bovendien heeft hij eraan toegevoegd dat de regering - de minister van Sociale Zaken en de eerste minister - geen einde zal maken aan het stelsel van het brugpensioen.

Het andere element maakt deel uit van de discussie om een grondig debat te hebben over de loopbaanplanning en de activering op latere leeftijd. In de commissie waren wij daarvoor ook vragende partij.

Ik noteer - en ik vind dit belangrijk voor deze bespreking - dat de minister van Sociale Zaken, gesteund door de eerste minister, heeft onderstreept dat in tegenstelling tot wat in deze krant werd beweerd, er geen einde zal worden gesteld aan het stelsel van het brugpensioen.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik hoef niet te herhalen wat mevrouw D'hondt nogmaals heeft herhaald. Het is inderdaad niet de bedoeling om het stelsel van het brugpensioen af te schaffen. We stellen dat ook niet in vraag.

We willen alternatieven ontwikkelen voor de mensen die op een zekere leeftijd zijn gekomen en bedreigd worden met afdanking of geen werk vinden. Wij willen alternatieven ontwikkelen waaraan ik nu even de verzamelnaam "landingsbanen" geef. Dit heeft te maken met financiële, maar ook met kwalitatieve prikkels. Dat zal ongetwijfeld belangrijk zijn in de nota die mevrouw Onkelinx aan het voorbereiden is in overleg met mijzelf en de rest van de regering.

De krant waaruit u hebt voorgelezen is inderdaad een zeer goede krant. Ik heb echter de indruk dat men daarin zeer kort heeft samengebond wat ik nu zeg. Maar dat heeft weinig belang. Wat wel van belang is, is wat in het parlement wordt gezegd.

Ik verheug mij erover, samen met u, dat wij in het parlement ook verkeerde interpretaties van de pers kunnen corrigeren. Daarvoor dient ook dit debat.

Mevrouw D'hondt, ik dank u daarvoor. Ik ben u erkentelijk voor het feit dat u samen met mevrouw Genot wat inhoud in dit debat brengt.

De heer **Jan Peeters** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik wens kort in te gaan op het thema van het brugpensioen.

Ik begrijp niet goed dat mevrouw D'hondt verbaasd is over deze uitspraak van de minister. Vorige week reeds heb ik er bij de algemene bespreking namens mijn fractie zeer duidelijk op gewezen dat het hoofdstuk pensioenen geen precedent mag zijn om gelijkaardige maatregelen te nemen in de sector van de werknemerspensioenen. Dat staat ook zo in het verslag verwoord. U was bij de voorlezing van het verslag echter nog niet tot dit thema gekomen, maar het staat er wel in.

Het standpunt van de SP-fractie is dat aan het stelsel van het brugpensioen niet mag worden geraakt. Dat is ook het standpunt van de werknemersbanken in het sociaal overleg. Wij kunnen ons wel aansluiten bij het voorplan van de minister en van de sociale partners om de tewerkstelling te bevorderen voor mensen die op pensioengerechtigde leeftijd toch nog willen werken. De omstandigheden waarin dit gebeurt moeten evenwel optimaal zijn. Ik denk bijvoorbeeld aan het voorstel dat werd

Jan Peeters

uitgewerkt waarbij een werknemer die op pensioenge-rechtigde leeftijd een job aanneemt aan een lager loon, later toch zijn pensioen en eventuele sociale uitkeringen zal berekend zien op het vroegere hogere loon.

Dat soort van omkaderingsmaatregelen - landingsba-nen - voor mensen die het wensen, willen wij verder uitwerken. Net zoals u zijn wij echter van mening dat wij van dit debat geen precedent moeten maken om aan het brugpensioen te raken. Het is niet omdat de heer Valke-niers op zijn 67ste nog niet is versleten, dat iemand anders dat op zijn 56ste niet kan zijn.

De heer **Joos Wauters** (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, het is goed dat mevrouw Genot deze elemen-ten in het debat brengt. Zij moeten deel uitmaken van de discussie over de loopbaan en de eindloopbaan. Het verheugt mij dat de minister van Sociale Zaken dat antwoord geeft. Het geeft ook ons standpunt weer. Aan het brugpensioen hoeft inderdaad niet te worden geraakt. Als men het krantenartikel verder leest, zijn de verklarin-gen van de eerste minister die hier worden geciteerd, ook de woorden van de minister van Sociale Zaken, ik citeer : "In plaats van bruusk te stoppen met werken komen er nieuwe formules. Wij gaan alternatieven creëren voor werknemers die even aantrekkelijk of zelfs aantrekkelij-ker zijn dan vandaag. De regeling van de witte sector is een belangrijke aanzet." Zoals u merkt is dat unisono met de minister van Sociale Zaken.

Wij moeten deze discussie aanvatten. Er dienen nuan-ceringen te worden aangebracht. Voor ons is het echter duidelijk dat moet worden vertrokken vanuit de be-staande systemen van brugpensioen.

Mme **Zoé Genot** (AGALEV-ECOLO) : Après avoir abordé cet aspect du crédit temps qui a suscité un débat intéressant, examinons de manière plus précise les points qui sont soulevés. S'ils vont dans la bonne direc-tion, ils paraissent assez ponctuels et parfois discutables. Ils ne concernent, par exemple, que les fonctionnaires. Si j'admets qu'il faut bien commencer par une certaine catégorie de gens, il ne faudrait pas en arriver à une stigmatisation de ce personnel.

M. **Frank Vandenbroucke**, ministre : Sur ce point précis, il existe tout de même une différence fondamentale entre le secteur privé et le secteur public. Dans le secteur privé, le personnel peut être licencié. Il serait facile de prétendre que l'on peut extrapoler au secteur privé ce que nous proposons pour le secteur public. Dans le secteur public, les fonctionnaires âgés de 60 ans ont le choix de poursuivre ou non leur activité. En général, ils ne sont pas licenciés. Ils ont la possibilité de continuer à travailler. Du fait qu'il y a le choix, on peut accorder une prime, sans prendre d'autres mesures.

Si on prenait la même mesure pour le secteur privé, les gens pourraient rétorquer que l'on accorde une prime à ceux qui ne sont pas licenciés et qui ont donc le privilège de faire ce choix, mais les personnes qui sont licenciées n'ont pas la possibilité de faire ce choix. Il faut donc mener une politique en ce qui concerne l'offre d'emploi, la réduction des licenciements, etc.

On ne peut donc pas aussi aisément extrapoler la situation des fonctionnaires au personnel du secteur privé. Cependant, le choix fondamental de société est le même, c'est-à-dire que les gens sont hyperactifs entre 25 et 55 ans; ensuite l'activité professionnelle diminue for-tement. Malgré tout, les pistes à suivre sont fort différen-tes. C'est la raison pour laquelle la loi-programme a prévu des mesures concernant la fonction publique, mais pas concernant le secteur privé.

Toutefois, comme je viens de le dire, nous allons prévoir une note de réflexion concernant le secteur privé.

Mme **Zoé Genot** (AGALEV-ECOLO) : Mon souhait n'est absolument pas de transposer telles quelles au secteur privé les mesures prévues pour la fonction publique. Cependant, du fait que l'on commence par encourager une plus grande activité des fonctionnaires plus âgés, je ne voudrais pas que l'on profite de l'occasion pour "pointer" la fonction publique.

A cet égard, je voudrais que les choses soient claires. Il s'agit d'une politique globale et les présents outils sont utilisés dans la Fonction publique.

Donc, le complément de pension pour les personnes âgées de plus de 60 ans, comme on l'a vu via les diverses interventions qui ont eu lieu en commission sur l'efficacité de la méthode, nous plonge dans le doute et nous craignons que seul un nombre restreint de person-nes ne bénéficient de cette mesure.

Au niveau de la fonction contraignante, notre but risque de ne pas être atteint, ce, pour les mêmes raisons, mais je me pose, surtout, nettement plus de questions au niveau du fond. Est-il vraiment souhaitable de demander à des personnes oeuvrant dans des fonctions contrai-gnantes de rester plus longtemps en fonction ? Si on ne peut leur proposer une mobilité vers une fonction moins contraignante, c'est relativement utopique. Aussi, je pense qu'en prenant des mesures plus coercitives, comme la non-prise en compte des périodes assimilées, nous nous achèminerons vers une conversion automati-que de celles-ci en un congé de maladie.

Reconstruire la définition des fonctions contraignantes est un grand défi et si, pendant de nombreuses années, on n'a pas réussi à le faire, il faudra procéder de manière

Zoé Genot

lente, avec tous les acteurs et sans oublier les enseignants, parce que ceux qui travaillent en zone d'éducation positive, ceux qui travaillent dans l'enseignement maternel et spécial méritent vraiment d'entrer, à mon avis, dans cette catégorie.

Nous espérons avoir l'occasion d'en débattre, lorsque vous aurez défini cette liste de fonctions contraignantes. Au niveau de ces fameuses périodes assimilées, nous pensons que la manière de sortir de cette problématique, est de travailler en faveur du crédit temps. Nous avons déposé un amendement, accordant en ce sens un blanc-seing au ministre mais n'équivalant pas à accorder des pouvoirs spéciaux. C'est une marge de manoeuvres qui lui est offerte dans un certain délai et...

M. Jean-Jacques Viseur (PSC) : Dans ce cas, il conviendrait, madame, que vous nous définissiez ce qu'est un blanc-seing par rapport à des pouvoirs spéciaux ! Vous demandez que nous puissions en discuter. Cela ne se peut puisque, ce faisant, vous attribuez les pouvoirs au Roi !

Mme Zoé Genot (AGALEV-ECOLO) : Je me situe à un autre niveau. Je considère que c'est laisser une liberté de marge de manoeuvre, mais il est clair que le ministre devra se concerter à nouveau avec les Communautés et les syndicats. Ainsi, il ne s'agit pas de pouvoirs spéciaux à proprement parler et votre utilisation du terme est abusive dans le contexte qui nous occupe.

Mevrouw Annemie Van de Casteele (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik geloof dat mevrouw Genot de dingen enigszins door elkaar haalt. Het gaat hier wel om een volmachtbesluit. Volmachten hebben te maken met bevoegdheden die het parlement afstaat aan de Koning, in dit geval de minister. Dat daarnaast ook moet worden overlegd met de deelgebieden en de vakbonden spreekt voor zich. Het probleem hier is dat het wel degelijk om een volmachtbesluit gaat, dat nadien moet worden bekrachtigd in de Kamer. Het verschil dat de groenen maken met de volmachtbesluiten in het verleden is dat men nu waarschijnlijk iets meer vertrouwen heeft in de regering. Daarom wil men haar een blanco cheque geven.

Mme Zoé Genot (AGALEV-ECOLO) : Nous constatons ce qu'il en sera fait et j'espère que tout comme nous, vous resterez vigilants. Je n'en doute pas.

Mevrouw Greta D'Hondt (CVP) : Mijnheer de voorzitter, de heer Anthuenis is de volgende en laatste spreker. Welnu, mocht zijn betoog driemaal langer duren dan zijn interventie in de commissie, dan is de vergadering binnen vijf minuten gedaan.

De heer **Filip Anthuenis (VLD) :** Mijnheer de voorzitter, sta mij toe mijn betoog te beginnen met een randbemerking, met name dat het, voor de pers en het publiek, aangewezen is het eerste anderhalf uur van dit debat te vergeten.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn betoog beperkt zich tot de bepalingen van de programmawet die betrekking hebben op de pensioenen.

Mevrouw van der Hooft zal het later hebben over de bepalingen inzake tewerkstelling en de heer Valkeniers over de bepalingen omtrent de ziekteverzekering.

De bepalingen inzake pensioenen die ons de voorbije weken bezighielden waren ongetwijfeld deze met betrekking tot het onderwijzend personeel. Er rees heel wat verzet tegen het voorliggend voorstel om de niet gepresteerde dienstjaren bij vervroegd uittreden niet langer te laten bijdragen tot de vorming van pensioenrechten en dit vanaf 2010. Het is nog maar 12 juli 2000 en dat wordt wel eens vergeten.

De voorgestelde maatregelen passen duidelijk in het concept van de actieve welvaartsstaat. Om de sociale zekerheid niet alleen overleefd, maar ook op het huidige niveau te houden, levert deze regering alle mogelijke inspanningen, bijvoorbeeld door de toegang tot de arbeidsmarkt te vergemakkelijken.

De gunstige conjunctuur evenals alsook het stimulerend beleid van de regering dragen bij tot een daling van de werkloosheid en zorgen ervoor dat artikel 60, 7° van de OCMW-wet, dat bestaansminimumtrekkers begeleid naar de reguliere arbeidsmarkt, met succes wordt toegepast.

Uiteraard volstaat het niet de instroom naar de arbeidsmarkt te verhogen; tevens moet iets worden gedaan aan de vroegtijdige afvloeiing van arbeidskrachten. Op dat vlak werden tijdens vorige regeringen reeds inspanningen geleverd en in dat verband verwijs ik naar de verhoging van de pensioenleeftijd voor vrouwen - die weliswaar ook werd ingevoerd ingevolge Europese rechtsregels - en aan het optrekken van de leeftijd voor het brugpensioen.

De uitdaging van deze regering bestaat erin vooral de 50 tot 55-jarigen, alsook de 55-plussers te stimuleren om langer te blijven werken. Na de Top van Lissabon wordt dit in feite een verplichting.

De oplossing waarover mevrouw Genot sprak en die via amendering wordt voorgelegd, lijkt mij verdedigbaar. Immers, bij het optrekken van de activiteitsgraad mag men niet blind zijn voor de behoeften van oudere werknemers. Burn out en het moeilijker kunnen volgen van het arbeidsritme zijn reële problemen waarmee oudere werknemers worden geconfronteerd. Zij doen zich echter niet alleen voor in het onderwijs, zoals de heer Valkeniers in de commissie voorhield.

De heer **Luc Gouty** (CVP) : Door die redenering sluit u zich volledig aan bij de stelling die zegt dat de toekenning van kleine financiële vergoedingen bepaalde personen aan het werk zullen houden op een ogenblik dat zij voor zichzelf bijna hadden uitgemaakt niet meer te willen werken omdat zij het niet meer aankunnen, of erop uitgekeken zijn, of omwille van tal van factoren eigen aan het beroep en aan de maatschappij.

Bent u van mening, mijnheer Anthuenis, dat de actieve welvaartsstaat op die manier kan worden afgekocht ? Meent u dat de invoering van een systeem dat een kleine bestraffing inhoudt voor diegenen die eerder wensen te stoppen met werken, de werknemers zal aanzetten om te blijven werken ? Bent u ervan overtuigd dat die maatregel volstaat om de mensen langer aan het werk te houden ?

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : De uiteindelijke beslissing zal steeds bij betrokkenen zelf liggen.

Het is evenwel goed dat deze regering stimulerende maatregelen neemt om die mensen aan het werk te houden. Dat poogt deze regering te doen. Wat de cijfers van de tewerkstelling betreft, denk ik dat we daar op dit ogenblik tamelijk goed in slagen. Het kan nog veel beter en we zullen zien wat de toekomst brengt.

Ik kom terug op het amendement waar mevrouw Genot al over sprak. Daarom moet deze regering in samenwerking met de gemeenschapsregeringen oplossingen zoeken die het mogelijk maken oudere werknemers actief te houden en tegelijkertijd de arbeid op hogere leeftijd leefbaar te houden. De oplossingen waarnaar de minister verwijst, zijn reeds in het verleden voorgesteld. Ik denk aan het deeltijds pensioen, een tijdskrediet dat werknemers tijdens hun ganse loopbaan kunnen opnemen en het toevertrouwen van andere taken aan de oudere werknemers.

Een ander onderdeel in de activering van de oudere werknemers vind ik terug in het pensioensupplement voor ambtenaren die langer werken. Ook hier begrijp ik de bezorgdheid van de minister en de regering om, vanuit de filosofie van de actieve welvaartsstaat, de activiteitsgraad van oudere ambtenaren op te trekken. De houding van de vakbonden in dit dossier begrijp ik niet. Zij zijn blijkbaar ook tegen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij moeten ons in de toekomst wel bezinnen en erover waken dat de pensioenstelsels van werknemers, ambtenaren en zelfstandigen niet te ver uit elkaar groeien. De ambtenarenpensioenen zijn in belangrijke mate voordeliger dan deze voor werknemers en zelfstandigen, die tijdens de vorige legislatuur nog fors moesten inleveren

door de hervormingen van minister Colla. Zelfstandigen moeten zelfs boete betalen als zij op 60 jaar op pensioen gaan, mevrouw Pieters. Daar hebt u ook in de vorige regeringen niets aan kunnen doen.

Wat het pensioenhoofdstuk uit de sociale programmawet betreft, wil de VLD de initiatieven absoluut toejuichen.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer Anthuenis, u onderstreepte daarjuist het belang dat u en uw fractie aan het onderdeel over de pensioencomplementen hecht. Mijnheer Anthuenis, kunt u mij vertellen wat hiervan de toegevoegde waarde is voor de mensen op het terrein ?

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Wat bedoelt u, mevrouw ? U bedoelt dat het artikel dat in de programmawet is opgenomen geen enkel effect zal hebben ?

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Neen, u hecht veel belang aan de mogelijkheid om pensioencomplementen aan ambtenaren en leerkrachten te geven. Gezien de problematiek van de mensen uit het onderwijs en het openbaar ambt, zou ik graag van u vernemen waar de toegevoegde waarde van pensioencomplementen zich situeert.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : De toegevoegde waarde lijkt me logisch, mevrouw. De mensen kunnen iets meer geld krijgen als ze blijven werken. Daardoor zullen ze iets meer geneigd zijn om te blijven werken.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Dat is gelimiteerd. Men kan niet boven het maximumpensioen gaan.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Voor sommige ambtenaren zal dit wel effect hebben.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Welke ?

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : U zegt dat het een maatregel voor niets is.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Wat ik denk, zal ik vanmiddag zeggen. Mijnheer Anthuenis, u hebt de besprekingen in de commissie gevolgd. Hoe zult u mensen, die nu vervroegd uittreden in de wetenschap dat ze geen volledig pensioen hebben, motiveren om met dat pensioencomplement toch te blijven ? Dat hebt u gezegd. Ik zou graag een antwoord krijgen van de heer Anthuenis, niet van de minister of van de heer Bonte, want hun antwoord ken ik al.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Dat zal waarschijnlijk hetzelfde zijn.

De heer **Hans Bonte** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik dacht dat de examenperiode voorbij was.

Hans Bonte

Het stoort me dat mevrouw D'Hondt haar standpunt slechts deze namiddag wil bekendmaken. Op die manier helpt ze het debat van vanmorgen niet vooruit.

Ik ben benieuwd het standpunt van de CVP te vernemen in dit moeilijke debat inzake het eindeloopbaandossier. Mevrouw D'Hondt, ik ben het met u eens dat alleen stimuli zoals een pensioenbonus geen massaal effect kunnen hebben. Het probleem is, mijns inziens, veel complexer en kan individueel sterk verschillen naargelang het beroepsverleden, de arbeidsomstandigheden en -voorwaarden. Men zal op veel terreinen moeten werken.

Na de minister te hebben gehoord, is het mijns inziens bijzonder duidelijk dat een lineaire maatregel zoals het brugpensioen afschaffen of de pensioenleeftijd verhogen niet aan de orde is. Voor mij staat het als een paal boven water dat de keuze voor de uitbouw van een actieve welvaartsstaat samen moet gaan met de keuze van een methode die erin bestaat via maatwerk én via het bieden van kansen stimulerend op te treden om de activiteitsgraad bij de oudere werknemers te verhogen. Ik herhaal dat ik met belangstelling uitkijk naar het standpunt van de CVP in het brugpensioendebat. Ik herinner me dat de heer Dehaene, het CVP-boegbeeld bij de vorige verkiezingen, erop stond dat de volgende coalitie werk zou maken van het optrekken van de leeftijd voor het brugpensioen. Wat is het standpunt terzake van de CVP? Moeten we wachten tot deze namiddag om dat te kennen?

De voorzitter : Het debat van deze namiddag heeft zijn rechten. Ik stel voor daarop niet vooruit te lopen.

Minister Frank Vandenbroucke : Mijnheer de voorzitter, ik ben bijzonder nieuwsgierig geworden. De houding van de CVP in dit dossier wordt steeds schimmiger. Ik weet helemaal niet meer wat zij ten gronde denken over dit debat.

Leden van de CVP, u moet het debat ontdoen van procedureaspecten zoals de vraag of dit in een programmawet moet worden behandeld. U moet kleur bekennen.

Mevrouw D'Hondt, ik ben eveneens verbaasd over de vraag die u aan de heer Anthuenis stelt. U zegt dat mensen op vervroegd pensioen vertrekken zonder dat hun pensioen het maximumbedrag heeft bereikt omdat ze de vrije tijd die ze krijgen belangrijker vinden dan de eventuele winst in pensioen als ze langer blijven werken. Ik heb daar geen probleem mee. We zijn vrije burgers die zelf keuzes moeten kunnen maken.

Met deze maatregel willen we de afruil verbeteren tussen de inspanning die men doet als men langer blijft werken en het voordeel in pensioen. Dit zal ongetwijfeld een zekere maar geen massale impact hebben op de keuze

van een aantal mensen. Zeggen dat de maatregel geen impact zal hebben, is een compleet a priori. Zeggen dat de maatregel massaal impact zal hebben, is eveneens een a priori. Ik herhaal dat het gaat over de afruil tussen de inspanning die mensen doen om nog een beetje langer te blijven werken en het voordeel dat ze hieruit putten. De regering wil het voordeel vergroten. Daardoor zullen er in de toekomst ongetwijfeld een beetje meer mensen beslissen wat langer te blijven werken. Hetzelfde gebeurt als men een product goedkoper maakt. Dan zullen meer mensen het product kopen omdat de afruil wijzigt.

De voorzitter : Collega's, ik stel voor dat u zich tot de essentie van dit debat beperkt. De rest van het debat moet nog volgen. Ik wijs erop dat we op dit ogenblik de programmawet bespreken.

De heer Luc Goutry (CVP) : Mijnheer de voorzitter, deze problematiek is de kern van de programmawet.

Mijnheer de minister, ik begrijp niet waarom u spreekt over een schimmige opstelling van de CVP. U was aanwezig tijdens de besprekingen in de commissie.

De minister zal in de commissie al voldoende begrepen hebben dat wat de heer Bonte zegt veel correcter is. Wij beschikken namelijk ook niet over de oplossing om een activering teweeg te brengen. Het is duidelijk dat wij een lage activiteitsgraad hebben. Alle problemen zijn dus gekend. Wij gaan die uiteraard niet uit de weg. Het heeft geen zin om maatregelen te nemen buiten hun context, zonder voldoende omkadering, zonder voldoende overleg en zonder voldoende maatschappelijke ondergrond. Het komt erop neer dat wie een beetje langer werkt - en dat zullen de goed gesitueerde ambtenaren zijn die nog veel zin hebben om op 60 jaar te werken - iets zal verkrijgen.

De nieuwe maatschappelijke uitdagingen, dus hoe wij omgaan met arbeid en hoe wij dit plaatsen ten opzichte van leeftijd, het burn out-syndroom en het krediet dat men in de loop van een loopbaan kan besteden om even op adem te komen, gaan we met dit debat uit de weg. Wij wilden net overleg plegen over deze uitdagingen. U hebt echter gezegd dat er al een aantal zaken in de wet staan en dat we daarmee kunnen starten. U kan ons toch niets verwijten als we beweren dat het onderwijsdebat en het debat over de overheidspensioenen daarmee niet gevoerd zijn. Dat wilden wij zeggen. Zet alles wat we hebben in een ontwerp, omkader het en geef daar een visie over. Dan pas kunnen we tot een goed debat komen.

Mevrouw Greta D'Hondt (CVP) : Mijnheer de voorzitter, na deze toelichting van de heer Goutry kan ik bijzonder kort zijn. Ikzelf, noch collega Viseur waren bij de verslaggeving vanmorgen al tot dit punt gekomen. Bij de lectuur

Greta D'Hondt

zal men echter zien dat wij in de commissie - en dit is ernstig bedoeld mijnheer de minister - gezegd hebben dat u voor een fundamenteel debat over de activering en de planning van de loopbaan in de CVP een positieve bondgenoot zou gevonden hebben. Wij erkennen het probleem.

Mijn vraag aan de heer Anthuenis was geen examen-vraag. Wij hebben in de commissie al gezegd dat - of het nu over brugpensioen of over pensioenleeftijd gaat - u de mensen niet aan het werk houdt met enkel financiële stimuli indien u niet in de gepaste omkadering voorziet. Mijnheer de minister, wat die stimuli of complementen betreft, nog het volgende. Mocht het zo zijn dat mensen vroeger stoppen omwille van een keuze voor meer vrije tijd, dan volg ik u volledig. Als het echter gaat over mensen die moeten stoppen omdat zij het fysisch of psychisch niet meer aankunnen, dan lost u dit niet op door de mensen een pensioencomplement te geven als ze enkele jaren langer werken. Deze mensen zouden in normale omstandigheden dat wil zeggen indien zij daar fysisch en psychisch toe instaat waren langer gewerkt hebben aangezien ze nu vertrekken met een onvolledig pensioen. Dat heb ik in het debat willen zeggen.

De heer Anthuenis vindt dit een heel positief element. Het kan volgens mij een positief element worden op voorwaarde dat wij de andere omkaderende maatregelen kennen die ervoor kunnen zorgen dat voorkomen wordt dat mensen vroegtijdig weggaan omdat ze het niet meer aankunnen. Dat lost u niet op met een complement. Het aspect van de vrije tijd is een andere discussie.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Mevrouw D'Hondt, die omkaderende maatregelen zullen er inderdaad komen. De aanzet is al gegeven. De VLD-fractie zal deze

programmawet met veel enthousiasme steunen. Mensen van 55 tot 60 jaar die vervroegd met pensioen willen gaan, zullen misschien eerder geneigd zijn om te blijven werken dan wanneer ze daar geen pensioenvorming voor hebben. Mensen ouder dan 60 jaar zullen eerder geneigd zijn om aan het werk te blijven als zij daarvoor een pensioensupplement krijgen.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Als ze met de zweep gedwongen worden.

De heer **Filip Anthuenis** (VLD) : Dat is helemaal niet met de zweep. Mevrouw D'hondt, wij kijken uit naar uw uiteenzetting deze namiddag om te kijken of u op dezelfde golflengte zit als bijvoorbeeld mevrouw Pieters.

De **voorzitter** : Collega's, de honger is dus gewekt, zowel voor de uiteenzettingen van deze namiddag als voor de maaltijd.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

- *De vergadering wordt gesloten om 13.10 uur. Volgende plenaire vergadering woensdag 12 juli 2000 om 14.15 uur.*

- *La séance est levée à 13.10 heures. Prochaine séance plénière mercredi 12 juillet 2000 à 14.15 heures.*

BIJLAGE

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 12 JULI 2000

INTERNE BESLUITEN

*PARLEMENTAIRE
OVERLEGCOMMISSIE*

Beslissingen

Overeenkomstig artikel 14, eerste lid, van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementaire overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de parlementaire overlegcommissie in haar vergadering van 10 juli 2000 de volgende beslissingen genomen :

- overeenkomstig artikel 12, § 2, van de wet van 6 april 1995 houdende inrichting van de parlementaire overlegcommissie bedoeld in artikel 82 van de Grondwet en tot wijziging van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en met toepassing van artikel 80 van de Grondwet, heeft de commissie de termijnen bepaald waarbinnen de Senaat zich moet uitspreken over de volgende wetsontwerpen, waarvoor de regering de spoedbehandeling heeft gevraagd :

a) voor het wetsontwerp tot geleidelijke afschaffing van de aanvullende crisisbijdrage op de inkomsten van de natuurlijke personen (nr. 781/1-1999/2000) : de commissie heeft beslist de evocatietermijn op 4 dagen en de onderzoekstermijn op 15 dagen vast te stellen;

b) voor het wetsontwerp houdende diverse bepalingen betreffende de organisatie van de financiële markten en diverse andere bepalingen (nr. 782/1-1999/2000) : de commissie heeft beslist de evocatietermijn op 4 dagen en de onderzoekstermijn op 15 dagen vast te stellen.

Ter kennisgeving

INTERPELLATIEVERZOEKEN**Ingekomen**

1. de heer Karel Pinxten tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "het internationale aanhoudingsbevel tegen de minister van Buitenlandse Zaken van Congo, Yerodia".

(nr. 466 - verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

ANNEXE

SEANCE PLENIERE
MERCREDI 12 JUILLET 2000

DECISIONS INTERNES

*COMMISSION PARLEMENTAIRE
DE CONCERTATION*

Décisions

Conformément à l'article 14, alinéa 1er, de la loi du 6 avril 1995 organisant la commission parlementaire de concertation prévue à l'article 82 de la Constitution et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat, la commission parlementaire de concertation a pris les décisions suivantes en sa réunion du 10 juillet 2000 :

- conformément à l'article 12, § 2, de la loi du 6 avril 1995 organisant la commission parlementaire de concertation prévue à l'article 82 de la Constitution et modifiant les lois coordonnées sur le Conseil d'Etat et en application de l'article 80 de la Constitution, la commission a déterminé les délais dans lesquels le Sénat aura à se prononcer sur les projets de loi suivants, pour lesquels le gouvernement a demandé l'urgence :

a) pour le projet de loi portant suppression progressive de la contribution complémentaire de crise sur les revenus des personnes physiques (n° 781/1-1999/2000) : la commission a décidé de fixer le délai d'évocation à 4 jours et le délai d'examen à 15 jours;

b) pour le projet de loi portant diverses dispositions relatives à l'organisation des marchés financiers et diverses autres dispositions (n° 782/1-1999/2000) : la commission a décidé de fixer le délai d'évocation à 4 jours et le délai d'examen à 15 jours.

Pour information

DEMANDES D'INTERPELLATION**Demandes**

1. M. Karel Pinxten au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "le mandat d'arrêt international lancé contre le ministre des Affaires étrangères du Congo, M. Yerodia".

(n° 466 - renvoi à la commission des Relations extérieures)

2. de heer Jean-Pol Poncelet tot de eerste minister, tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken en tot de minister van Justitie over "het internationale aanhoudingsbevel tegen de Kongolese minister van Buitenlandse Zaken, de heer Yerodia".

(nr. 467 - verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen)

3. mevrouw Simonne Creyf tot de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, toegevoegd aan de minister van Mobiliteit en Vervoer, over "de liberalisering van de elektriciteitsmarkt".

(nr. 468 - verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw)

4. de heer Bart Laeremans tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "het blokstaarten van het Brabants trekpaard".

(nr. 469 - verzonden naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing)

5. de heer Jean-Pol Poncelet tot de minister van Justitie over "het internationale aanhoudingsbevel tegen de Kongolese minister van Buitenlandse Zaken, de heer Yerodia".

(nr. 470 - verzonden naar de commissie voor de Justitie)

2. M. Jean-Pol Poncelet au premier ministre, au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et au ministre de la Justice sur "le mandat d'arrêt international délivré à l'encontre du ministre congolais des Affaires étrangères, M. Yerodia".

(n° 467 - renvoi à la commission des Relations extérieures)

3. Mme Simonne Creyf au secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable, adjoint au ministre de la Mobilité et des Transports sur "la libéralisation du marché de l'électricité".

(n° 468 - renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture)

4. M. Bart Laeremans à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "la caudotomie pratiquée sur les chevaux de trait brabançons".

(n° 469 - renvoi à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société)

5. M. Jean-Pol Poncelet au ministre de la Justice sur "le mandat d'arrêt international délivré à l'encontre du ministre congolais des Affaires étrangères, M. Yerodia".

(n° 470 - renvoi à la commission de la Justice)

PLENAIRE VERGADERING
WOENSDAG 12 JULI 2000

SEANCE PLENIERE
MERCREDI 12 JUILLET 2000

MEDEDELINGEN

COMMUNICATIONS

COMMISSIES

COMMISSIONS

Verslagen

Rapports

Volgende verslagen werden ingediend :

namens de commissie voor de Financiën en de Begroting,

- door de heer Yves Leterme, over het wetsvoorstel van de heer Dirk Pieters tot wijziging van artikel 5 van het Wetboek van de met de inkomstenbelasting gelijkgestelde belastingen (nr.51/2);

- door mevrouw Fientje Moerman, over het wetsontwerp houdende diverse bepalingen betreffende de organisatie van de financiële markten en diverse andere bepalingen (nr.782/4);

namens de commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt,

- door mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra, over :

. het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming, alsmede van het Kieswetboek (nr. 775/3);

. het wetsvoorstel van de heren Bruno Van Grootenbrulle en Claude Eerdeken tot wijziging van de wet van 11 april 1994 tot organisatie van de geautomatiseerde stemming (nr. 290/2);

- door de heer Denis D'hondt, over :

. het wetsontwerp tot wijziging van artikel 73 van de nieuwe gemeentewet (overgezonden door de Senaat) (nr. 777/3);

. het wetsvoorstel van de heren Jan Eeman en Stef Goris tot wijziging van artikel 73 van de nieuwe gemeentewet, betreffende het verbod voor bloed- en aanverwanten om in dezelfde gemeenteraad zitting te nemen (nr. 250/4);

- door de heer Tony Smets, over het wetsvoorstel van de heren Denis D'hondt, Willy Cortois, Dirk Van der Maelen, Jef Tavernier en mevrouw Karine Lalieux tot aanvulling van de wet van ... tot beperking met de helft van de devolutieve kracht van de lijststemmen en tot afschaffing van het onderscheid tussen kandidaat-titularissen en kandidaat-opvolgers voor de verkiezing van de provincie- en gemeenteraden en het Europees Parlement (nr. 791/2);

Les rapports suivants ont été déposés :

au nom de la commission des Finances et du Budget,

- par M. Yves Leterme, sur la proposition de loi de M. Dirk Pieters modifiant l'article 5 du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus (n° 51/2);

- par Mme Fientje Moerman, sur le projet de loi portant diverses dispositions relatives à l'organisation des marchés financiers et diverses autres dispositions (n° 782/4);

au nom de la commission de l'Intérieur, des Affaires générales et de la Fonction publique,

- par Mme Géraldine Pelzer-Salandra, sur :

. le projet de loi modifiant la loi du 11 avril 1994 organisant le vote automatisé, ainsi que le Code électoral (n° 775/3);

. la proposition de loi de MM. Bruno Van Grootenbrulle et Claude Eerdeken modifiant la loi du 11 avril 1994 organisant le vote automatisé (n° 290/2);

- par M. Denis D'hondt, sur :

. le projet de loi modifiant l'article 73 de la nouvelle loi communale (transmis par le Sénat) (n°777/3);

. la proposition de loi de MM. Jan Eeman et Stef Goris modifiant l'article 73 de la nouvelle loi communale en ce qui concerne l'interdiction, pour les parents et alliés, de siéger dans un même conseil communal (n° 250/4);

- par M. Tony Smets, sur la proposition de loi de MM. Denis D'hondt, Willy Cortois, Dirk Van der Maelen, Jef Tavernier et Mme Karine Lalieux complétant la loi du ... visant à réduire de moitié l'effet dévolutif des votes exprimés en case de tête et à supprimer la distinction entre candidats titulaires et candidats suppléants pour l'élection des conseils provinciaux et communaux et du Parlement européen (n°791/2);

namens de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw,

- door mevrouw Trees Pieters, over het wetsvoorstel van de heer Luc Paque tot wijziging van artikel 13 van de wet van 19 december 1950 tot instelling van de Orde der Dierenartsen (nr.502/2);

- door de heer Roger Bouteca en mevrouw Muriel Gerkens, over het wetsontwerp houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (art. 22 en 23, 229 en 230) (nr. 756/11);

namens de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de Maatschappelijke Hernieuwing,

- door mevrouw Anne-Mie Descheemaeker, over het wetsontwerp houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (artikelen 124 tot 126, 204 tot 206 en 212 tot 228) (nr. 756/12);

namens de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen,

- door de heer Dirk Van der Maelen, over :

. het voorstel van resolutie van de heer Jacques Lefevre c.s. betreffende de bekrachtiging door België van het Statuut van het Internationaal Strafgerechtshof (nr. 564/2);

. het voorstel van resolutie van mevrouw Leen Laenens, de heer Lode Vanoost, mevrouw Claudine Drion en de heer Jacques Lefevre betreffende de mensenrechten in Colombia (nr. 642/3);

. het wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag inzake de bescherming en het gebruik van grensoverschrijdende waterlopen en internationale meren, en met de bijlagen I, II, III en IV, gedaan te Helsinki op 17 maart 1992 (overgezonden door de Senaat) (nr.741/2);

- door de heer Daniel Bacquelaine, over het voorstel van resolutie van de heer Mark Eyskens betreffende de uitbreiding van de rechtsmacht van het Internationaal Strafgerechtshof tot andere ernstige internationale delicten, inzonderheid economische delicten (nr. 607/2);

- door de heer Jacques Lefevre, over het voorstel van resolutie van de heren Francis Van den Eynde en Gerolf Annemans, mevrouw Alexandra Colen en de heer Koen Bultinck betreffende de Conventie van de Raad van Europa inzake de rechten van de mens en de biogeneeskunde (nr.276/3);

namens de commissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven,

- door mevrouw Marie-Thérèse Coenen, over het wetsontwerp houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (art. 238) (nr. 756/13);

au nom de la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture,

- par Mme Trees Pieters, sur la proposition de loi de M. Luc Paque modifiant l'article 13 de la loi du 19 décembre 1950 créant l'Ordre des médecins vétérinaires (n° 502/2);

- par M. Roger Bouteca et Mme Muriel Gerkens, sur le projet de loi portant des dispositions sociales, budgétaires et diverses (art. 22 et 23, 229 et 230) (n° 756/11);

au nom de la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société,

- par Mme Anne-Mie Descheemaeker, sur le projet de loi portant des dispositions sociales, budgétaires et diverses (articles 124 à 126, 204 à 206 et 212 à 228) (n° 756/12);

au nom de la commission des Relations extérieures,

- par M. Dirk Van der Maelen, sur :

. la proposition de résolution de M. Jacques Lefevre et consorts relative à la ratification par la Belgique du Statut de la Cour pénale internationale (n° 564/2);

. la proposition de résolution de Mme Leen Laenens, M. Lode Vanoost, Mme Claudine Drion et M. Jacques Lefevre concernant les droits de l'homme en Colombie (n° 642/3);

. le projet de loi portant assentiment à la Convention sur la protection et l'utilisation des cours d'eau transfrontières et des lacs internationaux, et aux annexes, I, II, III et IV, faits à Helsinki le 17mars1992 (transmis par le Sénat) (n° 741/2);

- par M. Daniel Bacquelaine, sur la proposition de résolution de M. Mark Eyskens étendant la compétence de la Cour pénale internationale à d'autres délits internationaux graves, en particulier les délits économiques (n° 607/2);

- par M. Jacques Lefevre, sur la proposition de résolution de MM. Francis Van den Eynde et Gerolf Annemans, Mme Alexandra Colen et M. Koen Bultinck concernant la Convention du Conseil de l'Europe sur les droits de l'homme et la biomédecine (n° 276/3);

au nom de la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques,

- par Mme Marie-Thérèse Coenen, sur le projet de loi portant des dispositions sociales, budgétaires et diverses (art. 238) (n° 756/13);

namens de commissie voor de Landsverdediging,

- door mevrouw Mirella Minne, over het wetsontwerp houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (art. 241 en 242) (nr. 756/14);

namens de commissie voor de Sociale Zaken,

- door de heer Jean-Marc Delizée en mevrouw Zoé Genot, over :

. het wetsontwerp houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (art. 1 tot 21, 24 tot 123, 127 tot 203, 207 tot 212) (nr. 756/15);

. het wetsvoorstel van mevrouw Greta D'Hondt tot wijziging van de reglementering inzake de gewaarborgde gezinsbijslag, met betrekking tot het rechtgevend kind dat het bestaansminimum geniet (nr. 768/2).

au nom de la commission de la Défense nationale,

- par Mme Mirella Minne, sur le projet de loi portant des dispositions sociales, budgétaires et diverses (art. 241 et 242) (n° 756/14);

au nom de la commission des Affaires sociales,

- par M. Jean-Marc Delizée et Mme Zoé Genot, sur :

. le projet de loi portant des dispositions sociales, budgétaires et diverses (art. 1 à 21, 24 à 123, 127 à 203, 207 à 212) (n° 756/15);

. la proposition de loi de Mme Greta D'Hondt modifiant la réglementation relative aux prestations familiales garanties, en ce qui concerne l'enfant bénéficiaire auquel est octroyé le minimum de moyens d'existence (n° 768/2).

ARBITRAGEHOF

Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof geeft de griffier van het Arbitragehof kennis van :

- het arrest nr. 84/2000 uitgesproken op 5 juli 2000 betreffende de prejudiciële vraag over artikel 277 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, gesteld door de Raad van State bij arrest van 19 januari 2000, inzake H.Meert tegen de Erasmushogeschool Brussel;

(rolnummer : 1636)

- het arrest nr. 85/2000 uitgesproken op 5 juli 2000 betreffende de prejudiciële vraag over artikel 14 van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, gesteld door de Correctionele Rechtbank te Brussel bij vonnis van 25 mei 1999, inzake de procureur des Konings, Gil B. en anderen;

(rolnummer : 1690)

- het arrest nr. 86/2000 uitgesproken op 5 juli 2000 betreffende de beroepen tot vernietiging van de artikelen 63 tot 68, 84 tot 91 en 202 van het Vlaamse decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, ingediend door P. Snoy, M. -N. Orban, J. De Backer, P.Nys, N. Nys, F. Kamp en de Beroepsvereniging van de Vastgoedsector;

(rolnummers : 1700, 1701, 1703, 1710, 1725 en 1832)

- het arrest nr. 87/2000 uitgesproken op 5 juli 2000 betreffende het beroep tot vernietiging van de wet van 15 december 1998 tot wijziging van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel en van de wet van 1september1980 betreffende de

COUR D'ARBITRAGE

Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie :

- l'arrêt n° 84/2000 rendu le 5 juillet 2000 relatif à la question préjudicielle concernant l'article 277 du décret de la Communauté flamande du 13 juillet 1994 relatif aux instituts supérieurs en Communauté flamande, posée par le Conseil d'Etat par arrêt du 19 janvier 1999, en cause de H.Meert contre la "Erasmushogeschool Brussel";

(n° du rôle : 1636)

- l'arrêt n° 85/2000 rendu le 5 juillet 2000 relatif à la question préjudicielle concernant l'article 14 de la loi du 3 juillet 1967 sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail, des accidents survenus sur le chemin du travail et des maladies professionnelles dans le secteur public, posée par le tribunal correctionnel de Bruxelles par jugement du 25 mai 1999, en cause du procureur du Roi, de Gil B et autres;

(n° du rôle : 1690)

- l'arrêt n° 86/2000 rendu le 5 juillet 2000 relatif aux recours en annulation des articles 63 à 68, 84 à 91 et 202 du décret flamand du 18 mai 1999 portant organisation de l'aménagement du territoire, introduits par P. Snoy, M. -N. Orban, J. De Backer, P. Nys, N. Nys, F. Kamp et l'Union professionnelle du secteur immobilier;

(n°s du rôle : 1700, 1701, 1703, 1710, 1725 et 1832)

- l'arrêt n° 87/2000 rendu le 5 juillet 2000 relatif au recours en annulation de la loi du 15décembre1998 modifiant la loi du 19 décembre 1974 organisant les relations entre les autorités publiques et les syndicats des agents relevant de ces autorités et la loi du 1er septembre 1980 relative à l'octroi et au paiement d'une prime

toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector en aan de in die sector tewerkgestelde werklozen, ingeteld door de Algemene Centrale der Openbare Diensten.

(rolnummer : 1717)

Ter kennisgeving

syndicale à certains membres du personnel du secteur public et aux chômeurs mis au travail dans ce secteur, introduit par la Centrale générale des services publics.

(n° du rôle : 1717)

Pour information

JAARVERSLAGEN

NMBS

De Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen heeft haar jaarverslag 1999 overgezonden.

Rondgedeeld

Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Bij brief van 27 juni 2000 zendt de administrateur-generaal van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering het jaarverslag 1999 van het RIZIV over.

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken

ADVIEZEN

Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling

Bij brief van 30 juni 2000 zendt de voorzitter van de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling de volgende adviezen over :

- advies over het zesde milieuactieprogramma van de Europese Unie (op vraag van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu);

- advies over gevaarlijke stoffen en preparaten (op vraag van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu);

- advies over domeinconcessies voor offshorewindmolens (op vraag van de staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling, toegevoegd aan de minister van Mobiliteit en Vervoer);

- advies over de beleidsnota Ontwikkelingssamenwerking "Kwaliteit in solidariteit. Partnerschap voor duurzame ontwikkeling" (op vraag van de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Zaken);

RAPPORTS ANNUELS

SNCB

La Société nationale des Chemins de fer belges a transmis son rapport annuel 1999.

Distribution

Institut national d'assurance maladie-invalidité

Par lettre du 27 juin 2000, l'administrateur général de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité transmet le rapport annuel 1999 de l'INAMI.

Renvoi à la commission des Affaires sociales

AVIS

Conseil fédéral du développement durable

Par lettre du 30 juin 2000, le président du Conseil fédéral du Développement Durable transmet les avis suivants :

- avis sur le sixième programme d'action en matière d'environnement de l'Union européenne (à la demande de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement);

- avis sur les substances et les préparations dangereuses (à la demande de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement);

- avis sur les concessions domaniales pour les éoliennes en mer (à la demande du secrétaire d'Etat à l'Energie et au Développement durable, adjoint à la ministre de la Mobilité et des Transports);

- avis sur la note de politique Coopération au développement "La qualité dans la solidarité. Partenariat pour le développement durable" (à la demande du secrétaire d'Etat à la Coopération au développement, adjoint au ministre des Affaires étrangères);

- advies over de milieueffectbeoordeling en de vergunning en machtiging van bepaalde activiteiten in de zee (op vraag van de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu).

Verzonden naar de commissie voor het Bedrijfsleven, het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de nationale wetenschappelijke en culturele Instellingen, de Middenstand en de Landbouw, naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en naar de commissie voor de Volksgezondheid, het Leefmilieu en de maatschappelijke Hernieuwing

- avis sur les incidences sur l'environnement et les permis et autorisations relatifs à certaines activités exercées en mer (à la demande de la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement).

Renvoi à la commission de l'Economie, de la Politique scientifique, de l'Education, des Institutions scientifiques et culturelles nationales, des Classes moyennes et de l'Agriculture, à la commission des Relations extérieures et à la commission de la Santé publique, de l'Environnement et du Renouveau de la Société

VARIA

Observatorium van de Arbeidsmarkt en de Kwalificaties

Bij brief van 10 juli 2000 zendt de directeur-generaal van de Brusselse gewestelijke dienst voor Arbeidsbemiddeling de recentste studie over uitgevoerd door het Observatorium van de Arbeidsmarkt en de Kwalificaties, betiteld "Migrantenbevolking, arbeidsmarkt en discriminatie : Situatie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest".

Verzonden naar de commissie voor de Sociale Zaken en naar de commissie voor de Justitie

DIVERS

Observatoire du Marché du Travail et des Qualifications

Par lettre du 10 juillet 2000, le directeur général de l'Office régional bruxellois de l'emploi transmet la dernière étude effectuée par l'Observatoire du Marché du Travail et des Qualifications, intitulée "Migrantenbevolking, arbeidsmarkt en discriminatie : Situatie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest".

Renvoi à la commission des Affaires sociales et à la commission de la Justice